

KAMNIŠKI

TEKSTILEC



svilunit



letnik XXIV · leto 1986 · številka 3-4



O NAŠEM ZDRAVJU – stran 1
NA PAPIRJU

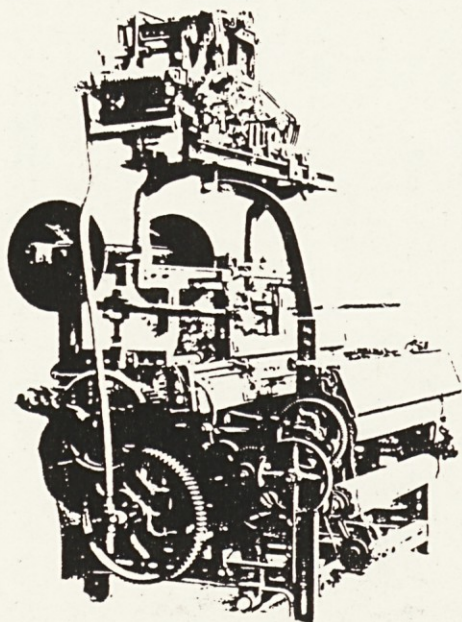
VOLITVE – SAMOUPRAVNA stran 9
PRAVICA ALI ...

OB MESECU stran 8
MLADOSTI



Vsebina:

Osrednja tema: O našem zdravju na papirju	1
Proizvodna dogajanja: Rezultati reorganizacije v DE Šivalnica	6
Iz uradnih listov za življenje: Spremembe in dopolnitve zakona o delovnih razmerjih	7
Iz dela DPO in društev: Ob mesecu mladosti	8
Volitve – samoupravna pravica ali ...	9
Predstavljamo vam – najglasnejšega delegata	13
Športne novice: Za slovo od zime Še ena tekstiliada Odbojkarice Paloma Svilanit tretje! Dober dan naši!	14-15
Vzdrževanje gasilskih sredstev	16
Upokojili so se: Urankar Kristina, Danica Oražem, Mici Lužar, Jožica Ocvirk in Franc Kuhar	17
Delegati z voljo in znanjem	18
Počitnice '86	19
Za spominski album Ta nagelj je zate, za vas ...	20



»KAMNIŠKI TEKSTILEC«
Letnik XXIV, št. 3-4/1986
Glasilo delovne organizacije
»SVILANIT« Kamnik

Glasilo urejuje uredniški odbor
Anka Hubad, Anton Jerman, Janez Kimovec,
Marinka Gomiršek, Marinka Pinterič
Odgovorna urednica: Mija Senožetnik
Tehnični urednik: **Ivana Skamen** in
Andrej Verbič

Naklada: 900 izvodov
Grafična izvedba: **Franjo Jereb** – Idrija



Je pomlad prišla, s cvetjem nas odela

Prinaša nam mesec mladosti, ki rodi se 1. maja, ko delavska pesem zarana ozna-
nja nam praznik, dolg tridest dni in en dan.

Poljublja travnike in polja, ovija tople sapice med drevesa in grmovja.

Da nam je lepše, nam zapeljivka prikljče še ptice, ki nam prepevajo najlepše pes-
mi.

In odane nas s cvetjem. Travnike pobarva z najlepšimi barvami, pobeli gozdne jase
in odpre drevesne brstiče, ki se razscvete soncu v brk.

Cvetje! Občudujemo ga in ga želimo imeti: v vrtu, v lončkih, v vazah. Več ali manj!
Še celo pogovarjamo se z njim!

Ko smo utrgali nežen zvonček na gozdni jasi, smo kdaj pomislili, da je naša ljube-
zen do cvetja morda sebična? Bi ne bilo tej drobceni cvetki vendarle lepše, kjer je?
Nam je bilo že kdaj težko ob pogledu na uvel cvet v vazi, ki bi lahko še dolgo cve-
tel, živel tam, kjer je odgnal in zaživel?

Ne?! Potem preberimo nekatere misli **Kakuza Okakura** o cvetju, ki nam lepoto, lju-
bezen in umetnost cvetja prikazuje drugače kot smo vajeni!

V drhtečem zatonu pomladne zore, ko ptice cvrkotajo skrivnostne napeve med dre-
vjem, ali niste občutili da možjaki in ženke drug drugemu prepevajo o cvetju?

V človeštvu je moralo nastati spoštovanje cvetja prav gotovo istočasno kot ljube-
zensko pesništvo.

Kje bolj jasno kot v cvetu, sladkem v njegovi nezavednosti, dišečem v njegovem
spokojju, si lahko zamišljamo razkrivanje nedolžne duše?

Prvi človek, ki je ponudil kito cvetja dekletu je prerastel žival. Postal je ljudsko bi-
tje, saj se je dvignil nad osnovne prirodne potrebe. Vstopil je v carstvo umetnosti,
ko je natanko spoznal potrebo nepotrebneга!



Osrednja tema

O NAŠEM ZDRAVJU – NA PAPIRJU

BITI ZDRAV, TO JE SREČA. Seveda jo občutimo najbolj, ko to nismo (zdravi namreč). Zanimivo, edinstveno doživljanje sreče; ko smo zdravi, negodujemo zdaj nad tem, zdaj nad onim in kakšne posebne sreče, ker smo zdravi, sploh ne občutimo; ko smo bolni, pa si obupno želimo le zdravje in nenehno zatrujemo sebi in drugim, kako lepo in enostavno je vse, če smo, seveda ZDRAVI.

Biti zdrav, to je tudi predpogoj za delo, ustvarjanje, zadovoljstvo, uspeh, denar. Le, če smo zdravi, lahko delamo in le če delamo, doživljamo zaradi večjih in manjših uspehov večja in manjša zadovoljstva. In konec koncev ne delamo le zaradi zadovoljstva in uspehov, ampak tudi za denar. Denar, sveta vladar, še vedno nam, edini, zagotavlja vir preživljanja in zelo daleč so visokoleteči cilji na papirjih marksizma, ki tega postavljajo na zadnje mesto rezultatov dela.

O zdravju in njegovem največjem sovražniku – BOLEZNI, bi seveda lahko napisali veliko lepih in grdih besed, a je brezsmiselno, saj se je vsakdo izmed nas že srečal z obema v »ŽIVO«. Sta naša vsakdanja spremljevalca in še največ bomo storili, če se bomo o problemih in težavah, ki jih povzročata bolezen, pogovorili in seveda pri tem obrnili vse plati medalje.

Tako smo si mislili vsi, ki skrbimo, da bi v naši tovarni imeli čimveč zdravih delavcev, da bi jim zdravje ohranili čim dlje in seveda, da odkrito in po pravici povemo, da bi imeli čim manj sodelavcev na »bolniški«. Bolezen seveda najbolj prizadene delavca samega, poleg tega pa vendarle »zboli« tudi proizvodnja, ki zaradi štirih, šestih parov rok ne doseže planiranih ciljev dela. In res je tudi, da delavec na »bolniški« prejme na plačilni dan kverto s precej nižjimi številkami, a je tudi res, da številke stroškov za boleznine vrtoglavo naraščajo tudi v naši tovarniški blagajni.

Težav pa s tem še ni konec. Število čakajočih pred vrati obratne ambulante v zdravstvenem domu v Kamniku nemalokrat prekorači število petdeset, tudi šestdeset, kar povzroča nezadovoljstvo med tistimi pred vrati in seveda tudi tistimi za vrati obratne ambulante. »Bom prišel sploh do zdravnika?!« se nemalokrat sprašujejo vsi, ki iščejo pomoč zdravnika. »Bom dovolj skrbno in strokovno lahko pomagal množici bolnih pred vrati?!« se sprašuje tudi zdravnik v beli halji, ki je konec koncev tudi samo ČLOVEK.

In vsi papirnati lističi, ki oznanjajo, da delavci manj ali dalj časa ne bodo

smeli opravljati svojega dela ali pa nikoli več, spravljajo marsikoga v delovni organizaciji v hude zadrege, skrbi!

Te in še mnoge druge težave, ki nas žulijo pravzaprav čisto vse v tovarni (ko smo bolni in ko nismo), smo 1. aprila razgrnili na dolgo mizo v sejni sobi in verjemite, zmanjkalo je prostora in časa, da bi prav vse »obdelali«. A vseeno, trudili smo se: Šuštar dr. Julka, Ahlin dr. Dragutin, Seljak Bogdan, Wiegele Bogo, Šuštar Marjan, Rostan Zvone, Nograšek Jože, Korošec Franc, DERNIČ Marjan, Jerman Alojz, Pirc Irena, Hubad Anka, Jenko Matija, Stankovič Brane, Krapež Boris, Jenko Emil, Torkar Florjan in Skamen Ivana.

Da je beseda o našem (ne)zdravju stekla . . .

O problematiki zdravstvenega varstva delavcev se pogovarjamo največkrat takrat, ko zremo v visoke odstotke bolniških izostankov delavcev; glasni, manj glasni ali mrzlično tiho smo tudi pri večmesečnem iskanju ustrezne razporeditve delavcev – invalidov, nemalokrat zadnje čase zmigujemo z rameni in nemočni ugotavljamo, da delavci že po letu, dveh zaposlitve niso več sposobni za delo zaradi zdravstvenih težav.

»Ugotavljamo premajhno skupno sodelovanje pri reševanju teh in podobnih problemov s področja zdravstvenega varstva naših delavcev,« je razpredal glasno svoje misli Wiegele Bogo in spletel celo pajčevino dejstev: V letu 1985 so boleznine precej narasle, saj so bile za 17% večje kot leto poprej. Kar 109.273 ur smo bili Svila nitovci lani bolni (brez porodniških izostankov) ali drugače: vsak dan je bilo povprečno v postelji 50 delavcev. Za nadomestila bolniških izostankov smo porabili 2,56% sredstev za osebne dohodke ali 344 povprečnih mesečnih osebnih dohodkov ali dve stari milijardi dinarjev. Tako v številkah; a niso le-te, ki nas lahko skrbijo. Kar nekajkrat je prišlo do ozkih grl zaradi

pomanjkanja delavcev. V tkalnici frontirja je bil v letu 1985 odstotek izostankov z dela zaradi bolezni kar 7,2, v konfekciji 7, v ostalih enotah so bile številke o izostankih nekoliko nižje, a zato nič manj zaskrbljujoče v določenih obdobjih, ko potrebnega števila delavcev za dosego proizvodnih ciljev ni bilo.

Na samoupravnih organih smo problematiko bolniških izostankov obravnavali in se odločili, da bomo storili vsaj nekaj korakov k izboljšanju pregleda in discipline zdravstvenega varstva. Odločili smo se, da bomo iskali pomoč le v svoji obratni ambulanti, da pa bi se prepričali, ali se držimo zdravniških navodil in s tem sami največ pripomogli k hitrejšemu okrevanju, smo uvedli tudi laično kontrolo.

Smo ustvarili v proizvodnji takšne delovne pogoje, da delavcem ne bodo poslabšali zdravja? Povečujemo nočno delo, kar je nujno zaradi planskih ciljev in izkoristka dragih strojev, pa se zavedamo pri tem, kako nočno delo vpliva na zdravje delavcev? Smo v delovni organizaciji storili dovolj za premeščanje delavcev na ustrezna dela, ki po odločbah Invalidske komisije niso več sposobni za svoje delo?

Nismo zadovoljni s sodelovanjem obratne ambulante pri reševanju vseh problemov zdravstvenega varstva naših delavcev. Preobremenjenost obratnega zdravnika in polna čakalnica bolnikov mu ne dopuščajo časa za razgovore z delavci, ki rešujejo probleme zdravstvenega varstva v delovni organizaciji. Ne moremo tudi mimo pripomb, da ima premalo časa za razgovor z delavci, ki iščejo njegovo pomoč in tudi ne mimo njihovih občutkov pretiranega varčevanja pri izdajanju zdravil.

Delavci bi radi zvedeli kaj več o svojih rezultatih sistematskega pregleda. »Smo zdravi?« se sprašujejo, odgovor medicine dela pa je kratek: »Sposoben za svoje delo!«

Problemov torej ni malo, zato smo jim zbrani posvetili nekaj minut . . .

Sprejemamo na delo zdrave delavce?

Delavec lahko nastopi delo šele potem, ko mu zdravnik medicine dela črno na belem zapiše, da je sposoben za delo. V zadnjem obdobju pa se je že nekajkrat izkazalo, da delavec kljub »žegnu« zdravnika že po letu, dveh, ni več sposoben za svoje delo. Pomeni to, da je bil delavec površno pregledan, ali vzrok za to tiči kje drugje?

Stopili smo dr. Šuštarjevi na prst in ona nam je, bilo za drago, stopila na nogo:

»Vsak delavec hoče biti uspešen oziroma zdrav za nastop na delo in zato nemalokrat zamolči bolezni iz preteklosti in njene posledice. In ker smo prišli do tega spoznanja, zdaj obvezno zahtevamo, da nam delavec dostavi zdravstveni karton, če tega nimamo v naši ambulanti. Seveda pa nekaterih zahtevnejših pregledov, kot so slikanje hrbtenice ali razna alergijska testiranja ne smemo opravljati, ker je to z zakonom omejeno.

Ni pa začudujoče dejstvo, da se že po letu, dveh ali treh pojavijo razna obolenja, saj delavec, ki se je prvič zaposlil, pred zaposlitvijo ni imel dolgo trajajočih fizičnih, ponavljajočih se obremenitev in nekaterim, kljub temu, da so bili pred nastopom na delo popolnoma zdravi, to že po kratkotrajnem delu vpliva na zdravstveno stanje. Lahko pa je bila bolezen »skrita« in je prišla na dan šele z delom.

Ko ugotavljamo vse pogostejša obolenja dihal, ne smemo mimo dejstev, da k temu pripomorejo slabši materiali. V delovni organizaciji Svilanit je to bombažna preja, ki je slabše kvalitete in se mnogo bolj praši, kar povzroča pri občutljivih delavcih seveda alergijo. Nasploh pa je v zadnjem obdobju tudi v drugih delovnih organizacijah veliko problemov prav z alergeni, ki so prisotni vseh povsod: v raznih lepilih, sprejih, zaščitnih premazih. Lahko je delavec občutljiv tudi na prah v stanovanju doma, vendar če se pri testiranju izkaže, da je občutljiv tudi na prah v tovarni, potem je to zakonsko poklicna okvara.«

Seveda je najtežje prav za te delavce najti ustrezno delo v tovarni, saj je bombažni oziroma svileni prah prisoten praktično v vseh delovnih enotah. Zato se ob sodelovanju Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja in Skupnosti za zaposlovanje išče ustrezno delo v drugi tovarni. A težave pri iskanju zaposlitve izven delovne organizacije so znane. Vsaka delovna organizacija želi sprejeti na delo zdravega delavca. Da ne govorimo o težavah, s katerimi se srečujejo delavci sami: v tovarni so si na določenem delu pridobili specifično kvalifikacijo,



Možnosti kadrovanja delavcev na ustrezna dela so omejena



Povabljena na razgovor: dr. Šuštarjeva in dr. Ahlin

ki pa jo v drugi delovni organizaciji ne upoštevajo, ker takih ali podobnih del nimajo.

Pri kadrovanju delavcev, ki prvič kot petnajstletniki nastopajo delo, bi morali biti še posebej previdni, da teh mladih ljudi, ki se še telesno in duševno razvijajo, ne zaposlujemo na zahtevnejših delih. Vodja barvarne Šuštar Marjan je na to še posebej opozoril, saj so imeli v barvarni že nemalo drobnih fantičev, ki so opravljali fizično zahtevno delo pomočnikov barvarja.

Pri zaposlovanju zdravih delavcev bomo torej skrbno pregledali zdrav-

stveno stanje in sposobnost za delo delavca, ki se zaposluje, v delovni organizaciji pa posebej pazili, da mladih ne bomo kadrovali na težka fizična dela. Tudi zagotavljanju čimboljših delovnih pogojev bomo morali posvečati nenehno skrb. A bolezen je predvsem nepredvidljiva, izbruhne lahko vsak čas in lahko jo razkrije le slučaj in slučaj je morda tudi, da je pojav pogostnosti poklicnih obolenj v zadnjem obdobju čisto »slučajen«.

Nepopravljiva škoda je bila storjena z uvedbo usmerjenega izobraževanja, ko so prevzeli zdravstvene preglede mladine šolski zdravniki, ki otroke

obravnavajo drugače kot medicina dela. Niso redki primeri, ko izučeni električarji ne razlikujejo barv. Tri, štiri-letno šolanje je bilo zaman in tako izšolan delavec, ne da bi bil en sam dan na delu, za katerega se je usposobil, mora na prekvalifikacijo, ali po domače, ponovno v uk za nov poklic, ki ga bo lahko opravljal!

Smo bolj bolni samo v Svilanitu?

O porastu bolniških izostankov smo že spregovorili. Tov. Seljak je pri tem poudaril, da TOZD Frotir še nekoliko bolj odstopa od povprečja izostankov v delovni organizaciji, saj je bilo v letu 1985 za 22% več bolniških, v letu 1984 pa za 8%, torej v dveh letih kar za 30%. Vzroke naraščanja bolniških izostankov bi prav lahko našli v 6-mesečni odsotnosti obratnega zdravnika, kot je sam poudaril dr. Ahlin, dr. Šuštarjeva pa je mnenja, da je glavni vzrok ugodnejše nadomestilo bolniških izostankov.

Ne smemo pa seveda tudi mimo dejstev, da smo imeli v preteklem letu precejšnje število delavcev, ki so zelo dolgo болоvali, vemo pa, da nadomestila za bolniške izostanke, daljše od 30 dni po novih določilih zakona o zdravstvenem varstvu krije delovna organizacija. Poleg tega pa se s tovarno staramo tudi delavci in težko je pričakovati, da bi bili ob tem dejstvu delavci bolj zdravi!

Sicer pa rezultati o bolniških izostankih kažejo, da v občini Kamnik na splošno naraščajo, zelo zanimivi pa bi bili podatki ZIC, kjer se ti o številu in vrstah obolenj zbirajo in bi nam prav gotovo marsikaj povedali. Žal kljub dogovarjanju do teh podatkov še nismo prišli in so zaenkrat namenjeni le računalniku samemu, ki jih obdeluje in hrani, je še pristavila dr. Šuštarjeva in nam obljubila, da se bo zdravstveni dom Kamnik prizadeval čimprej storiti tudi kaj na tem področju.

Torej nismo bolj bolni le v Svilanitu, bolni smo bolj vsi Kamničani, zelo nerada pa napišem misel, ki se mi kar naprej vsiljuje: Niso morda zdravniki, predvsem pa specialisti nenadoma postali bolj previdni pri ugotavljanju in zdravljenju različnih bolezenskih tegob delavcev, odkar nadomestila za bolniške izostanke krijejo delovne organizacije?!

Imamo tudi simulante?

Seveda jih imamo. V vsaki delovni organizaciji je tudi kakšen tak, ki mu pomeni delo nujno zlo, življenjsko tegobo in stori vse, da bi za solidno nadomestilo zaradi bolezni lagodno živel, se

ve na žuljih tistih, ki delajo v tovarni, pa bi morda kakšen še kako sodil med tiste v posteljo.

»Zaradi bolečin v hrbtenici je delavec lahko v bolniški v nedogled,« je poudaril dr. Ahlin. »Če delavec toži, da ga boli hrbet, mu ne moreš dokazati, da ga ne boli, mu seveda moram odrediti počitek!« Seveda je res, da delavci v resnici tudi imajo te težave, so pa med njimi tudi taki »bolniki«, ki doma brez težav zidajo, delajo na polju... Zaradi takšnih ljudi postanemo seveda vsi skupaj nezaupljivi, včasih krivični tudi do ljudi, ki so resnično bolni! In zaradi teh smo uvedli v delovni organizaciji laično kontrolo bolnikov na domu, ki jo izvaja Varnost Mengeš in je že »odkrila« nekaj takšnih, ki so se na navodila zdravnika požvižgali in si po svoje odredili, organizirali in izvajali terapijo za boljše zdravje, predvsem pa lagodni počitek na račun sodelavcev, ki so ta čas pridno delali v tovarni – zase in zanje!

Kakšni s(m)o, kadar smo bolni?

Različni! Nekateri se odločimo za obisk zdravnika šele, ko nas noge ne držijo več, ko so misli že skoraj zmedene zaradi visoke temperature in ko so bolečine neznosne. Ker smo redkokdaj pri zdravniku, smo še posebno občutljivi, pričakujemo pa tudi resno in hitro zdravniško pomoč. Hitre seveda ni, ker so vrste pred ambulanto dolge, razočarani pa smo tudi nad zdravniškim pregledom, ki včasih ne pokaže kaj posebnega, čeprav svojo bolezen še kako občutimo kot nekaj posebnega, grozljivega! Seveda ne vemo, da za določene bolezni, predvsem pa virusne, ni posebnih zdravil in da nam bo določeno bolezensko tegobo odpravil šele daljši počitek v topli postelji.

Razočarani se odpravimo od našega dohtarja in iščemo pomoč pri drugem,

ki nas temeljiteje pregleda in predpiše kup zdravil, ki nam bodo zagotovo pomagala.

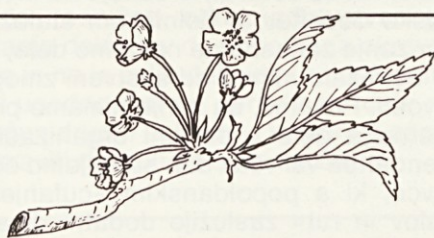
Od tod torej pripombe na pretirano skopost besed o našem zdravstvenem stanju in varčevanju z zdravili, ki so bile zadnje čase tudi izrečene na račun obratnega zdravnika.

»Če bolnik pride k zdravniku zaradi nekih težav, ki jih občuti, jih mora zdravnik prepoznati oziroma bolezen določiti, kar pa je včasih zelo težko, saj se cela vrsta boleznih lažjih in težjih začneja z istimi znaki. Zato včasih pri prvem pregledu ne ugotovimo bolezni in naročimo bolnika na kontrolo prav zaradi teh vzrokov. Prav bi bilo, da se pacient ob poslabšanju zdravstvenega stanja takoj vrne v obratno ambulanto, ne pa da išče, nezadovoljen nad našo pomočjo, to pri drugem zdravniku. Precej je tudi primerov, ko pacient s temperaturo zahteva določeno zdravilo, npr. Oспен, zahtevanega zdravila pa ne dobi, saj je za temperaturo že dovolj aspirin. Od tod tudi pripombe, da mu zdravnik noče napisati recepta za zdravila.«

Tako meni dr. Ahlin o tem, dr. Šuštarjeva pa je nadaljevala:

»Najpogostejša v zadnjem obdobju so virusna obolenja, zanje pa v glavnem ni zdravil. Zato so bolniki zelo »užaljeni«, ker niso dobili drugih zdravil in imajo občutek, da smo mnenja, da si bolezen samo domišljajo. Mi vemo, da je virusno obolenje lahko tudi zelo težko in da se bolnik res zelo slabo počuti, vendar mu zdravil zanje ne moremo dati iz preprostega razloga, ker jih ni!«

Kakšni smo, kadar smo bolni, smo se vprašali na začetku in si odgovorili – različni. Ne smemo pozabiti, da so med nami tudi takšni, ki grede za vsako malenkost po zdravniško pomoč (ali zato, ker so občutljivi, ali zato, ker se jim ne ljubi...): Tudi zdravnik je samo človek in med množico, ki stopa v njegov hram zdravniške učenosti, so



O usodi cvetja:

Povejte mi, nežni cvetovi, ali se zavedate strašne usode, ki vas čaka, medtem ko stojite v vrtu in prikimavate z glavicami čebelar, ki prepevajo o rosi in sončnih žarkih?

Sanjajte, veselite se in se pozibavajte v nežnih pomladnih sapicah dokler se še lahko. Morda se bo že jutri okoli vašega nežnega vratu stisnila človeška roka.

Zakaj se cvetje rojeva tako lepo, a vendar tako nesrečno? Ne more se braniti; žuželke lahko zbodejo, še najkrotkejša žival se bo borila v stiski, cvetje pa je nemočno pred nabiralci, uničevalci. Če tudi stokajo v smrtnem krču, njihov krik nikoli ne pride do naših ušes. Zakaj smo ljudje vedno surovi proti tistim, ki nas ljubijo in so nam na voljo v tišini?

Prav lahko pride čas, ko nas bodo zaradi naše okrutnosti zapustili tudi ti naši najboljši prijatelji.

Ali še niste opazili, da je divjega cvetja vsako leto manj?

tudi takšni, ki bi jim po pravici lahko rekel, da kradejo čas njemu in vsem, ki so res bolni.

Morda smo imeli smolo, da smo naleteli na zdravnika, ki mu kdaj pa kdaj takšni prerastejo meje zdravniške etike in z nezaupanjem zre tudi v nas?!

Preobremenjenost obratne ambulante Svilanit?

V obratni ambulanti »Svilanit« je vsak dan povprečno 60 pacientov. Preveč! Predvsem zato, ker se terapevt ne more posvetiti pacientom temeljito, ne da bi pri tem občutil posledice najprej pacient in seveda on sam. Preveč tudi zato, ker se nemalokrat zgodi, da dve uri pred zaključkom ambulante sestra ne sprejema več bolnikov, mi pa smo našim delavcem zabičali, da morajo iskati zdravniško pomoč le v naši obratni ambulanti!

»Zavedamo se, da so naše obratne ambulante preobremenjene,« je o problemu spregovorila dr. Šuštarjeva, »nujna bi bila razbremenitev predvsem ambulante dr. Ahlina in dr. Dolenceve. Seveda je težje vprašanje, komu višek pacientov dodati. Nameravamo zaposliti še enega obratnega zdravnika, saj prostor za to že imamo v zdravstvenem domu, problem pa je povezan s finančnimi sredstvi, kar pa je večna težava zdravstva. Obratni zdravnik bi moral imeti na skrbi okoli 1200 ljudi, da bi jim lahko posvetil vso pozornost in skrb za zdravje. Seveda ima dr. Ahlin bistveno večje število ljudi in dokler stanje ne bo drugačno, potem bodo tako goreče želje zdravniška, da bi se poglobil v zdravje ljudi, pa ne le to, tudi v njihovo življenje in delo v tovarni in doma, izgorele v prazno in še naprej bo deležen kritik, do katerih ni upravičen.«

Razumemo tak odgovor in pojasnilo, a z njim nismo zadovoljni. Za razgovore z obratnim zdravnikom skoraj ni časa. Obiski dr. Ahlina v tovarni so redki in naši obiski v njegovi ambulanti tudi. Vsaka minuta, ki jo namenimo drug drugemu, gre na račun bolnikov v čakalnici in zoprna nam je že sama misel, da bo zaradi razgovora v ambulanti ali tovarni čakanje še daljše... Pripravljeni smo sodelovati pri rešitvi problema, celo zahtevamo rešitev problema, a stvar je vendarle v rokah zdravstvenih delavcev.

Če nismo več sposobni za »svoje delo...«

Za večino delavcev je invalidnost težava, ki jo zelo specifično doživljajo. Po mnogih letih dela na določenem delovnem mestu se pojavijo zdravstvene težave, zaradi katerih so prizadeti predstavljeni invalidski komisiji, ki



Ob problemih resni in zamišljeni

v večini primerov ugotovi, da za »svoje delo« niso več sposobni, sposobni pa so opravljati »drugo ustrezno delo«. Formalno je zadeva zaključena, delavec si je tako pridobil »invalidsko kategorijo« ali »spremenjeno delovno zmožnost« in na podlagi tega tudi osnovno pravico do razporeditve na drugo ustrezno delo. Poleg težav, čisto osebnega značaja (to je slovesa od dolgoletnega dela in sodelavcev) se za marsikoga začena tudi pot, dolga in zapletena do ustreznega dela. Delavec pravico ima, delovna organizacija si na vso moč prizadeva, da bi jo uresničil, možnosti za to pa ni.

V TOZD med delovnimi enotami ali v okviru DO ne moremo, ali ne znamo, hitro reševati!

Še težje rešujemo probleme delavcev, ki so šele v invalidskem postopku. Nemalokrat so delavci, ki čakajo na invalidsko ocenitev, v bolniškem staležu, ker zanje začasno ne najdemo dela, ki bi ustrezalo njihovi zdravstveni zmogljivosti. Pravimo, da zanje nimamo primerne dela v delovni organizaciji. Vendar pa vsi vsak dan srečujemo delavce, ki s popoldanskim »cufanjem šalov in rut« zaslužijo dodatni dinar, namesto da bi takšna enostavna dela ponudili prav delavcem, za katere nimamo ustreznega dela in so zato na bolniški.

»Zelo veliko, preveč, bi rekel, je delavcev, za katere se ugotovi, da lahko opravljajo le določena dela,« je o problemu prerazporejanja delavcev zaradi zdravstvenih težav spregovoril tov. Seljak Bogdan. »Za vsak primer posebej smo se trudili, da bi našli rešitev s prerazporeditvijo. Še ni dolgo, ko smo bili prepričani in jaz sem še vedno, da

je optimalno zadovoljivo kadrovanje tkalk na kontrolo blaga, saj morajo kontrolorke blaga imeti znanje tkalke, poleg tega pa je delo razgibano in kar je bistveno, ne opravljajo ga več v ropotu tkalnice. Zadnje čase pa ugotovljamo, da so za starejše delavke, kot to kontrolorke so, vozički, na katerih se prevažajo bale blaga, pretežki. Seveda smo poskušali storiti tudi kaj pri tem, da bi izboljšali pogoje dela in tudi pri reševanju problemov delavcev se vedno trudimo poiskati najboljšo rešitev – za delavca in za tovarno. Seveda pa nam to vedno ne uspe.«

Dr. Šuštarjeva razume probleme delovne organizacije in tudi delavcev. Jasno je, da bi morale delavke po določenih letih dela v tkalnici na drugo, lažje delo. Vsekakor zdravstvenim problemom botrujejo tako delo kot tudi leta. Kadrovanje iz tkalnice je še težje, ker upravljajo delavke, ki to delo opravljajo, z osnovnimi sredstvi, ki so za spremembo od ostalih, recimo šivalnih strojev, mnogo mnogo dražja.

Čeprav si resnično prizadevamo najti najboljše rešitve za delavce in tovarno, verjetno tudi vbodoče ne bomo mogli mimo dejstva, da bomo morali vsak problem posebej reševati. Rezultati zadnjih dveh let pa vendarle kažejo, da bomo morali iskati predvsem rešitve pri zagotavljanju delovnih mest, kjer bodo delavci delali izmenoma sedeče in stoječe delo.

O »cufanju šalov in rut« je svoje misli dodal tudi vodja proizvodnje v TOZD Svila tov. Stankovič, ki je mnenja, da so to občasna dela, ki trajajo mesec, dva, potem pa jih nekaj mesecev ni. Zato rešitev z zaposlovanjem invalidnih delavcev na teh mestih ne bi bila



Še bolj se bomo morali potruditi

primerna, sicer pa temeljna organizacija ima posluh za reševanje teh problemov.

Lahko torej ugotovimo, da se trudimo reševati probleme premestitev delavcev na druga ustrezna dela, vendar zaradi specifičnosti problemov te rešujemo bolj ali manj uspešno, bolj ali manj hitro. Nimamo primernih del in skoraj nemogoče je tudi ustanoviti nekaj delovnih mest vnaprej, za katere bi računali, da jih bodo zasedli bodoči delavci z zmanjšano delovno zmožnostjo. Še naprej bo potrebno reševati probleme sproti, glede na osnovni zdravstveni problem invalida ali delavca s spremenjeno delovno zmožnostjo. Seveda pa bomo probleme lahko reševali le z veliko mero razumevanja in strpnosti do prizadetega delavca kakor tudi, da bo proizvodni proces zaradi teh problemov čim manj moten. Predvsem pa bi moral tudi Zavod za zaposlovanje veliko več sodelovati pri iskanju delovnih mest izven delovne organizacije, vendar šele ko problema resnično ne moremo rešiti sami v tovarni.

Kako pa začasna nezmožnost za svoje delo?

K sreči je večina zdravstvenih težav začasnega značaja, nekatere trajajo le nekoliko dlje in je okrevanje daljše. Večina delavcev je do dokončnega okrevanja pripravljena prekiniti bolniški stalež in za čas okrevanja opravlja lažje delo od svojega. Rešitev je idealna, bi lahko dejali, kajti tudi za delovno organizacijo je koristneje, da ima

delavca v tovarni, na delu, sicer ne na njegovem in navadno (ker je lažje) tudi na manj plačanem delu, kot pa da mu izplačuje nadomestilo zaradi bolniškega izostanka. Včasih le ni čisto tako.

»Na pol zdrav« delavec pride v tovarno na delo z zdravniškim priporočilom za lažje delo za določen čas, mi pa bi zaradi potreb dela rajši seveda videli, da bi pričel opravljati kar svoje delo, poleg tega pa ga na lažjem delu »malo manj potrebujemo«.

Seveda prihaja tudi do problemov pri tem začasnem razporejanju, vendar jih v glavnem rešujemo.

Nekateri delavci si določenečasne »ugodnosti« želijo podaljšati čim dlje, nekateri tudi za stalno, kar pa seveda ni mogoče.

Zato naj bodo lističi s priporočilom zdravnika za začasno spremenjeno delo resnično odraz zdravstvenega stanja delavcev do popolnega okrevanja in ne le želja delavcev za določenimi ugodnostmi pri opravljanju dela na račun drugih delavcev, ki morajo zanje opraviti delo, ki ga sami ne želijo.

So obdobjni zdravstveni pregledi le formalni?

Zakon o varstvu pri delu nalaga delovni organizaciji posebno skrb za zdravje delavcev, ki opravljajo bolj ali manj zahtevna dela. Kako pogosto so potrebni obdobjni sistematski zdravstveni pregledi delavcev, nam prav tako narekuje zakon. Delavci, ki opravljajo nevarna dela (na višini, z elektriko, varjenje, delo z rezili, itd.), morajo na

zdravstveni pregled vsako leto, delavci v tkalnici zaradi ropota vsako drugo leto, šivilje vsako tretje zaradi prisilne drže in tako dalje.

Seveda delavci negodujejo nad tako pogostimi pregledi, saj se jim ne zdi potrebno, kar naprej preverjati svojega zdravstvenega stanja. Še posebno v primerih, ko se čutijo zdrave in sposobne za delo.

No ja, ker ga že morajo opraviti in to med delovnim časom, to store, nezadovoljstvo pa se poveča potem, ko ne zvedo ničesar o rezultatih pregleda. Kakšno kri imajo, pritisk, pljuča, skratka, vse bi radi zvedeli, vse to pa se skrbno skriva za vrati medicine dela. Delovna organizacija dobi le obvestilo, da so sposobni ali nesposobni za delo, kar je zanjo dovolj.

Zaradi tega si nehoti večina delavcev zastavlja vprašanje, če obdobjni zdravstveni pregledi, ki so sicer zelo dragi in jih krije delovna organizacija, niso le zgolj formalnost zakona, ki ni koristna nikomur?!

»Zdravniški pregledi so obvezni, a ne le to, tudi koristni. Določeno delo lahko opravlja le zdrav delavec in odgovornost zanj nosi delovna organizacija za čas, ko je na delu. S tem, da medicina dela izda za delavca spričevalo, da je sposoben za določeno delo, prevzame odgovornost nase, to pa lahko stori le, če delavca pregleda. Morda je pri celotni zadevi narobe le to, da delavec pravzaprav ne dobi povratne informacije o rezultatih njegovega pregleda. Zaradi pomanjkanja časa tega ne delamo, vendar izvide kljub temu dobro pregledamo in če kakšna stvar v zvezi z zdravjem ni v redu, o tem obvestimo obratnega zdravnika, ki sicer tudi prejme celotno poročilo o sistematskem pregledu delavca. Delovni organizaciji zaradi zdravniške etike ne sporočamo rezultatov pregleda, obvestimo jo le o sposobnosti za delo. Vendar, če bi delavec želel izvedeti za rezultate pregleda, to lahko zve in bi se o njih na njegovo željo z njim tudi pogovorili,« je pojasnila dr. Šuštarjeva.

Da bo resnici zadoščeno, pa moramo tudi zapisati, da obratni zdravnik tovarno obvesti o kontrolnem pregledu delavca v ambulanti in če bi skromno dejali, jih vsaj polovica delavcev tega ne opravi!

Ker je bil to pravi trenutek za razčiščevanje potrebnosti psiholoških testov, ki so večini delavcev zoprni in nepotrebni (veliko jih ima celo za »zezanje« ljudi), nam je dr. Šuštarjeva glasno citirala: »V skladu s pravilnikom... št. 50 točno piše, da delavci na višini, delavci, od katerih je odvisno delo drugih (šoferji, viličaristi, žerjavisti), elektrikarji, itd... morajo obvezno opravljati psihotest.

Psiholog ugotavlja na podlagi opravljenega testa spremembe pri delav-

cu, ki lahko vplivajo na doseganje norme ali na zmožnost opravljanja njegovega dela. Delavci seveda smatrajo to za »igranje, zezanje«, vendar po številu in kvaliteti napak na testu ugotovimo marsikaj, kar se skriva v človeku.

Smo dovolj previdni?

Kljub temu, da beležimo deset odstotkov manj nesreč pri delu, pa so zelo občutne izgubljene ure, narašča pa tudi resnost in pogostnost nesreč. Statistično ugotovljeno je izredno povečanje nesreč na poti na delo in z dela. Delovna organizacija mora seveda za tiste poškodbe, ki so nastale na poti na delo in z dela kot posledica prometne nesreče, zahtevati od zavarovalnice kritje stroškov, ki so navadno zelo visoki, saj so bolniški izostanki dolgi, posledice delavcev, udeležencev pa največkrat tudi resne. Seveda pa je potrebno v delovni organizaciji nenehno bdeti nad varnim delom delavcev in njihovo zavestjo in poučenostjo o varnem delu, kajti nesprejemljivo za vse nas mora biti površno, nevarno delo.

Ob rob razgovora za »okroglo mizo«

Veliko misli smo nanizali o takšnih in drugačnih tegobah, ki nam jih povzroča zdravje, ko nam to obrne hrbet. Neverjetno molčeči so bili nekateri za okroglo mizo. Kot da so veliko premišljevali, pa vendarle ne dokončno oblikovali misli, ki bi šla v tale zapis. Ko steče beseda o bolezni, tudi ni kar tako tratiti besed tja v en dan. Kajti bolni niso stroji, material, bolni so ljudje in bolezen se kaže tako različno, da je ne moremo spraviti vse v en koš. Morda smo dojeli, da se bomo morali še bolj razumeti na nekatere stvari v zvezi z zdravjem vseh nas in morda smo tudi dojeli, da problema v celoti ne bomo mogli nikoli razrešiti, ker ni odvisen le od nas, čeprav lahko veliko pomagamo drug drugemu.

Med bolj tihimi je bil tudi naš obratni zdravnik. Mislim, da ne zaradi kritik, ki so bile objektivne in subjektivne. Morda je premišljeval o tem, kako bo kmalu skrbel samo za dobrih tisoč ljudi in kako se jim bo lahko bolj posvetil. Morda si je v mislih celo že določil dan in uro, ko bo prihajal med delavce v Svilanit in bolje spoznal njihovo delo v tovarni.

Ali pa sem se zmotila in je bil z mislimi že pri pacientih, ki jih je kot navadno polna čakalnica. Naš razgovor je že prekoračil tretjo uro popoldan, torej ga pacienti že nestrpnost pričakujejo dve uri in zraven seveda, po človeški navadi »šinfajo« ...

Ivana Skamen

Proizvodna
dogajanja

REZULTATI REORGANIZACIJE V DE ŠIVALNICA



Delo adjustirke v novih pogojih s pomočjo vozičkov in košar

V okviru programa ukrepov gospodarjenja za leto 1984 je dobila DE Šivalnica nalogo, da izpopolni tehnologijo, tehnološke postopke, organizacijo in metodo dela. Strokovna skupina naj bi pripravila reorganizacijo s ciljem:

- odpraviti odlaganje brisač po tleh
- skrajšati in poenostaviti pretok ter poti materiala do naslednje faze
- olajšati in humanizirati delo
- zmanjšati število delavcev.

Rezultati reorganizacije so naslednji:

1. Zmanjšali smo število delavcev (primerjava s planom za leto 1984):

vrsta del	I. 1984 – pred reorg.	I. 1985 – po reorg.	zmanjš. za
čista režija	17	14	3
pomož. izdelav. režija	32,22	22,5	9,72
izdelavna dela	85,75	81,2	4,55
Skupaj	134,97	117,7	17,27
	delavcev	delavcev	delavcev

2. Izboljšal, poenostavil ter skrajšal se je pretok brisač z vozički do posameznih faz dela s tem, da smo istočasno lansirali nov spremni listek faze dela, ki omogoča hitro ugotavljanje količin in vrste artiklov v medfazi. Z novim spremnim listkom ugotavljamo tudi kvaliteto dela, ki se je z nagrajevanjem na fazah šivanja bistveno popravila.

3. Olajšano in humanizirano je delo vseh v celotnem proizvodnem procesu s pomočjo vozičkov, ki so lahki in okretni. Vozički – košare so odpravili nepotrebno in večkratno odlaganje, prelaganje in težje dvigovanje brisač.

4. Skrajšal se je čas pretoka artiklov in izboljšala se je preglednost. Tako je glede na asortiman možno sproti ugotavljati pomanjkanje ustreznih barv in javljati Pripravi dela ter terminerju v tkalnico. Asortimen za domači trg nam ne dela posebnih težav, določeni problemi so le pri izvoznih artiklih, kar pa je pogojeno z zahtevnostjo naročila, dobavnim rokom za odpremo in barvno veznih osnov. Vse, kar nima asortimana, se zapakira v I. kvaliteti, zadrži v regalih ter naknadno ustrezno sortira. Preglednost asortimana in količin za izvoz je boljša kot v preteklih pogojih dela.

5. Zmanjšale so se zaloge polizdelkov v primerjavi s preteklimi leti, ker urejenost in nov sistem dela omogočata hitrejšo prilagajanje menjavam artiklov in vzorcev.

Ob tem naj bi koristili izkušnje, pridobljene ob obisku pri firmi Egeria v Nemčiji ter lastne izkušnje z namenom, da se zmanjša proizvodni čas na enoto proizvoda.

Reorganizacijo dela smo izvršili po predhodno pripravljenem načrtu in programu 29. novembra 1984, v tem času smo prestavili tudi vso strojno opremo. Program je predvideval nabavo 150–180 transportnih vozičkov lahke izvedbe. Le-ti so bili nabavljeni pri Alpem Kamnik in sicer 100 kovinskih košar v vrednosti 1.218.240,00 din in 50 kovinskih vozičkov v vrednosti 870.500,00 din. Skupna vrednost te dobavljene opreme je znašala 2.088.740,00 din.

Kljub pozitivnim rezultatom, ki smo jih z reorganizacijo dosegli, so spremembe še v pripravi predloga kot tudi ob izvedbi reorganizacije v enoti nekateri delavci sprejeli z odporom, večina delavcev pa je bila pripravljena sodelovati. Danes lahko z gotovostjo rečemo, da so za večino delavcev te spremembe izboljšanje pogojev dela. Informacija o artiklih z novim spremnim listom nam ob njegovi obdelavi daje veliko več podatkov.

V bližnji prihodnosti načrtujemo zamenjavo stare strojne opreme z novo avtomatizirano strojno opremo. Tudi ta sprememba bo zahtevala prilagajanje vseh zaposlenih v enoti na spremenjene pogoje in organizacijo dela.

Hubad Anka



Vozički – košare so nadomestili klaserko za robljenje po širini

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONA O DELOVNIH RAZMERJIH

Iz uradnih listov
za življenje

Skupščina SRS je 12. februarja 1986 sprejela zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnih razmerjih. Spremembe zakona lahko razdelimo na tri področja in sicer:

- podaljšanje porodniškega dopusta
- višje denarne kazni zaradi kršitev določb ZDR,
- možnost uvajanja krajšega delovnega tednika

Sprememba 130. čl. (1. člen)

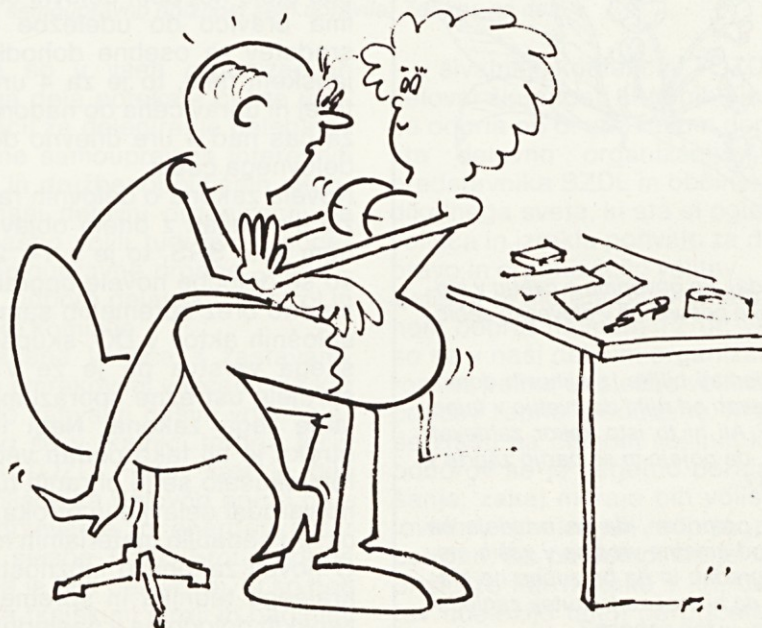
Med nosečnostjo in po porodu ima delavka pravico do porodniškega dopusta in dopusta za nego in varstvo otroka v skupnem trajanju 365 dni.

Delavka izrablja pravico do porodniškega dopusta v obliki odsotnosti z dela 105 dni, po preteku porodniškega dopusta pa pravico do dopusta za nego in varstvo otroka v obliki odsotnosti z dela 260 dni ali tako, da dela 21 ur na teden oziroma praviloma 4 ure na dan do sedemnajstega meseca otrokove starosti.

Podrobnejše izvajanje dopusta za nego in varstvo otroka se določi s samoupravnim splošnim aktom skupnosti otroškega varstva.

Novela zakona o delovnih razmerjih poleg termina porodniški dopust uvaja še dopust za nego in varstvo otroka. Porodniški dopust v trajanju 105 dni ostaja v bistvu nespremenjen in je nemanjen zaščiti materinstva. Podaljšuje pa se del porodniškega dopusta, ki je namenjen negi in varstvu otroka in ga novela tako tudi opredeljuje. Čas tega dopusta se podaljšuje iz 141 na 260 dni, kar skupaj predstavlja eno leto.

Prvi del porodniškega dopusta lahko izkoristi mati, dopust za nego in varstvo otroka pa lahko izkoristi tudi oče oz. tisti, ki v določenih primerih neguje otroka. Dopust za nego in varstvo otroka je možno izkoristiti za celoten delavnik 7 oz. 8 ur ali pa tako, da dela delavka ali delavec 21 ur na teden oz.



Tovariš šef, pazite vendar! Po novem zakonu me ne bo v službo 365 dni!

praviloma 4 ure na dan do sedemnajstega meseca otrokove starosti.

31. člen (novi 2. člen)

Skupnost otroškega varstva s samoupravnim splošnim aktom določi, da ima delavka, ki rodi dvojčka ali hkrati več živorojenih otrok, težje telesno in duševno prizadetega otroka ali nedonošenčka, daljši dopust za nego in varstvo otroka, kot je določeno v drugem odstavku prejšnjega člena.

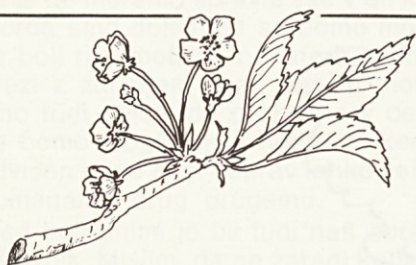
Novela zakona o tem členu dopušča možnost, da se s SSA skupnosti otroškega varstva določi daljši dopust za nego in varstvo otroka.

S samoupravnim sporazumom, ki ga je sprejela skupščina skupnosti otroškega varstva dne 19. 2. 1986, pa je določeno, da znaša dopust za nego in varstvo težje telesno ali duševno prizadetega otroka, nedonošenčka ali dvojčkov do 15. meseca otrokove starosti. Za nego in varstvo hkrati več živorojenih otrok pa ima delavka pravico še do dodatnih treh mesecev za negovanje vsakega nadaljnjega otroka. To pravico lahko izrabijo mati, oče ali upravičena oseba, ki otroke varuje. Enako kot pri dopustu za nego otroka se ta dopust lahko izkoristi s 4-urnim delavnikom oz. 21-urnim tednikom do 23. meseca starosti težje telesno ali duševno prizadetega otroka, nedonošenčka ali dvojčka.

sprememba 133. člena (3. čl.)

Delavka, ki izrabi porodniški dopust za nego in varstvo otroka po 130. in 131. členu tega zakona, ima pravico do nadomestila osebne dohodka v skladu s predpisi o družbenem varstvu otrok in samoupravnimi splošnimi akti skupnosti otroškega varstva.

Nadomestilo osebne dohodka znaša 100% povprečnega mesečnega osebne dohodka, ki ga je upraviče-



Tudi tedaj, ko govorimo o cvetju v lončku lahko posumimo v človeško sebičnost.

Zakaj jemati biljke iz njihovih domov in zahtevati od njih, da cvetijo v tujem okolju? Ali ni to isto kakor zahtevati od ptic, da pojejo in se pariyo zaprte v kletkah?

Kdo je prepričan, da se orhideje ne dušijo od umetne vročine v vaših steklenih gredah in da brezupno ne hrepenijo, da bi vsaj za trenutek zagledale rodna, južna nebesa?

nec prejemal v minulem letu za svoje tekoče in minulo delo za poln delovni čas in za delo preko polnega delovnega časa, če je to urejeno po zakonu.

Osnova za nadomestilo se poveča z odstotkom rasti poprečnih osebnih dohodkov vseh zaposlenih v SR Sloveniji v tekočem letu do meseca pred začetkom izrabe pravice dočasne odsotnosti z dela, ko preteče en mesec dočasne odsotnosti z dela, pa se to nadomestilo usklajuje za vsak nadaljnji mesec odsotnosti z dela z odstotkom rasti poprečnih osebnih dohodkov v SRS.

134. člen se spremeni tako, da se glasi (4. čl.)

Delavka ima pravico delati 21 ur na teden oziroma praviloma 4 ure na dan tudi dokler ni otrok star tri leta, če mu je glede na njegovo splošno zdravstveno stanje potrebna skrbnejša materina nega.

Delavka iz prejšnjega odstavka ima pravico do udeležbe pri delitvi sredstev za osebne dohodka po dejanskem delu.

Podaljšan dopust za nego z delovno obveznostjo 4 ure na dan oz. 21 ur na teden ima delavka tudi do 3. leta starosti otroka, če je glede na otrokovo zdravstveno stanje to potrebno.

Delavke, ki so po starem zakonu o delovnih razmerjih imele podaljšan porodniški dopust zaradi nege otroka, so si po uveljavitvi novele zakona pridobile pravico do dopusta za nego otroka po noveli zakona za 260 dni oz. enega leta skupnega porodniškega dopusta. Niso pa si s tem pridobile tudi podaljšane dopusta za nego preko 260 dni in bodo morale tega, če bo to zahtevalo zdravje otroka, ponovno uveljaviti pred pristojno komisijo.

Delavki, ki dela s skrajšanim delovnim časom 4 ure oz. 21 ur na teden v skladu s tem členom, se takšen delovni čas šteje kot poln delovni čas, vendar ima pravico do udeležbe pri delitvi sredstev za osebne dohodka po dejanskem delu, to je za 4 ure dnevno, torej ni upravičena do nadomestila OD za čas nad 4 ure dnevno do polnega delovnega časa.

Novela zakona o delovnih razmerjih je začela veljati z dnem objave v Uradnem listu SRS, to je s 14. 2. 1986 in so se določbe novele uporabile neposredno brez sprememb samoupravnih splošnih aktov v DO, skupščina otroškega varstva pa je že v februarju sprejela ustrezne sporazume za izvajanje tega zakona. Negi in varstvu otroka je bil tako podan večji poudarek, skušalo se je ohraniti tudi socialno varnost delavke in otroka, seveda v okviru sedanjih materialnih možnosti. O noveli zakona o možnosti uvajanju krajšega tednika in spremembah kazenskih določb pa v naslednji številki.



OB MESECU MLADOSTI

V letošnjem mesecu mladosti tudi Svilanitovi mladinci ne bomo sedeli križem rok. Minila je zima in s pomladjo zaživi tudi delo v naši osnovni organizaciji. Čaka nas precej dela, ki smo si ga že v začetku letošnjega leta zastavili, tako da bo praznovanje meseca in tudi dneva mladosti predvse delovno. Seveda pa ne bo zmanjkalo časa za športne prireditve in zabavo. Pa pogledjmo, kaj vse nas letos še čaka.

Že v februarju smo planirali smučarski izlet v sodelovanju z OO ZSMS – KIK Kamnik, ki pa je na žalost smučarjev odpadel, ker ni bilo dovolj interesov. Izlet smo prestavili na toplejše dni, o datumu in kraju pa se bomo še



dogovorili. Čaka nas tudi nastop na športnem tekmovanju za pokal občinske konference ZSMS Kamnik in obilnici dobrih športnikov se nam za dobre rezultate ni bati. Očiščevalni akciji bosta letos kar dve. Poleg naše tovarne nas pričakuje tudi počitniška kočja na Veliki planini, kjer bo treba urediti tako kočjo kot njeno okolico. Po končanih akcijah pa seveda piknik v Kamniški Bistrici. V mesecu aprilu ali maju bomo na programsko-volilni konferenci izbirali novo vodstvo ali pa izrekli zaupnico staremu in pa seveda sprejeli plan dela za naprej. Ker so mladinci OO ZSMS – KIK Kamnik pokazali precej zanimanja za sodelovanje z našo OO ZSMS, se že dogovarjamo za sodelovanje na različnih področjih od športa pa do tekoče problematike. Tako bomo v tem letu organizirali več skupnih sestankov, na katerih naj bi se za začetek vsaj več pogovarjali o problemih, ki tarejo mlade ob vključitvi v delovno organizacijo.

Letošnje leto je bila kamniška občina izbrana za sodelovanje na zaključni prireditvi ob Dnevu mladosti v Beogradu. Udeležila pa se ga bo predvsem šolska mladina, kajti mladi v združenem delu si enomesečno odsotnost z dela kar težko privoščimo. Brez Svilanitovcev pa seveda ne gre. Tako nas bo posredno zastopal član OK ZSMS Kamnik Niko Gerkman, ki nam bo seveda o vseh svojih doživetjih vestno poročal.

Tako torej mladi v mesecu mladosti: Z zagnanim in optimističnim pogledom v prihodnost.

Danilo Podobnik



Kdo je idealni ljubitelj cvetja?

Tisti, ki ga obiskuje v njegovem domačem kraju, kjer raste.

Tao Yüan Ming je sedel pred polmljen bambusov plot na razgovor z divjo krizantemo, Li Ho Ching* je taval sredi skrivnostnega vonja med razcvetelimi slivami Zapadnega jezera. Govori se, da je Cho Mou Shu* zaspal v barki, da bi se njegove sanje lahko pomešale s sanjami lotosa!*

** slavni kitajski pesniki in filozofi*

VOLITVE – SAMOUPRAVNA PRAVICA ALI ...

13. marec. Običajen delovni dan kot toliko drugih v letu, le za marsikaterega vraževerneža dan, ki bi ga najraje zbirsal s koledarja, ker mu vzbuja strah pred to nesrečno številko 13. Pa vendar je bilo ob prihodu na ulico in cesto čutiti praznično vzdušje – na poti na delo so nas pozdravljale plapolajoče zastave in znotraj tovarniških vrat nas je do delovnega mesta pospremila pesem.



Tako. Svojo samoupravno dolžnost sem opravila. Zdaj pa na delo.

Tega dne so v vseh organizacijah združenega dela potekale četrte volitve delegacij za delegiranje delegatov v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti in družbenopolitičnih skupnosti. V naši delovni organizaciji pa smo istočasno volili tudi svoje sodelavce v samoupravne organe – delavske svete, odbore delavskih kontrol in disciplinsko komisijo.

Lepo okrašena volišča z zastavami, cvetjem in smrekovimi vejicami, za kar se moramo zahvaliti našim vrlim mladincem, so se v tkalnici frotirja ter v sejni sobi TOZD Frotir, kjer je bilo skupno volišče za delovno enoto barvarna, vzdrževanje in energetika ter strokovne službe TOZD Frotir, odprla ob 5.30, da je bilo delavcem, ki so noč preživeli za tkalskimi stroji in barvnimi aparati omogočeno glasovanje v njihovem delovnem času. Ostala volišča

– v šivalnici, konfekciji, TOZD Svila in delovni skupnosti skupnih služb pa so se odprla ob 6. uri. Tekom dopoldneva sta delovno organizacijo obiskala predstavnik SZDL in občinskega sindikalnega sveta, ki sta si ogledala vsa volišča in izrekla pohvalo za dobro pripravo in organizacijo volitev.

Volišča bi morala biti v skladu z zakonom odprta najmanj 12 ur, vendar pa so se v naši delovni organizaciji z ozirom na veliko udeležbo volilnih upravičencev zaprla predčasno. Marsikom, še zlasti pa članom volilnih komisij in odborov se je verjetno porajalo vprašanje, zakaj morajo biti volišča v delovnih organizacijah odprta praktično cel dan, ko pa vemo, da je delavcem prišlo že kar nekako v kri, da se volitev udeležijo takoj ob pričetku delavnika. To vprašanje smo si zastavili tudi strokovni delavci in smo se sku-

šali z občinsko volilno komisijo dogovoriti, da bi bila volišča odprta tako kot običajno pri volitvah organov samouprave in referendumu, vendar pa nam žal to ni uspelo. Ob tem se sprašujemo, ali se je kdo v občinskih in republiških vodilnih strukturah že kdaj vprašal, v čem je smisel tega togega formalizma, kolikšen je izpad proizvodnje in koliko izgubljenih ur na račun tega, ker člani volilnih odborov sedijo in čakajo...?

Veliko je bilo že napisanega in povedanega o volitvah, zato se ne bi spuščala v podrobnosti, ampak bi bilo zanimivo slišati, kaj pa o tem menijo delavci.

Inka, bili ste predsednik volilnega odbora v šivalnici. Kako ocenjujete potek volitev v tej enoti?

Volitve v šivalnici so potekale normalno, brez vsakršnih problemov. Tudi z udeležbo smo zelo zadovoljni, saj je bila 96%, za kar se moramo zahvaliti tudi precejšnemu odzivu delavcev, ki so bili na bolniškem ali porodniškem dopustu. Le-te smo na volitve opozorili preko njihovih sodelavcev.

Se vam zdi, da ste imeli dovolj velik vpliv v postopku evidentiranja in predlaganja članov vaše sredine v organe samoupravne delegacije?

Rifl Ivan: Naša služba je po številu zaposlenih zelo majhna, zato ni bilo problema, da se ne bi mogli dogovoriti, v kateri organ bomo koga predlagali. Vprašanje pa je, kakšen vpliv so imeli delavci v večjih delovnih enotah, kjer poteka tudi večizmensko delo. Tu mislim predvsem na tiste delavce, ki niso člani izvršnega odbora sindikata ali sveta delovne enote.

Trobevšek Ani: Vsekakor. Možnosti za evidentiranje je bilo dovolj – na sestanku izvršnih odborov, svetu delovne enote ter zboru delavcev. Vsakdo je lahko podal svoj predlog ali pa nezaupnico posameznemu predlaganemu kandidatu, za katerega je menil, da svoje samoupravljalne dolžnosti ne bi mogel v redu opravljati. Iz pogovora določene skupine delavcev v tkalnici je bilo čutiti, da so sicer imeli možnost evidentiranja in razprave o posameznih kandidatih, vendar pa se zaradi ohranitve dobrih medsebojnih odnosov niti ne spuščajo v razprave, kdo bi bil lahko še primernejši kandidat, saj menijo, da konec koncev niti ni pomembno, kdo je kje, saj imajo občutek, da velikokrat ne morejo vplivati na predlagane strokovne odločitve.

Na volišču za delovno enoto barvarna, vzdrževanje in energetika in strokovne službe TOZD Frotir je bilo največ neveljavnih glasovnic z ozirom na število volilcev. Kje so po vašem mnenju vzroki za to?



Pazljivo poslušanje navodil volilnega odbora



Dobro zastopajte naše interese, bodoči delegati



V katero skrinjico že vržem?



Gneča na volišču v šivalnici, polne roke dela članov volilnega odbora



Tudi naš najvišji sindikalni funkcionar si je ogledal volišče

Podbevšek Zinka: Eden izmed vzrokov je gotovo v tem, da so bile volitve precej obširne. Pri volitvah delegacij so bile po štiri glasovnice spete skupaj in veliko je bilo primerov, da je zadnja glasovnica ostala prazna, ponekod pa tudi kakšna vmesna. Bolj natančen pregled neveljavnih glasovnic pa pokaže, da so se nekateri posamezniki udeležili volitev samo zato, da so bili obkroženi na volilnem imeniku, drugi spet (nezadovoljni z družbeno ureditvijo) so s tem molče protestirali. **Veliko smo že govorili o slabi udeležbi na sestankih samoupravnih organov, včasih celo na robu sklepčnosti, pa tudi razprav ni kaj dosti. Zakaj tako?**

Tušar Mile, Sušnik Franc: Včasih, v začetku razvijanja samoupravnih odnosov so bile razprave na samoupravnih organih neprimerno bolj plodne kot sedaj, saj se je razpravljalo o konkretnih zadevah in je vsakdo lahko prispeval k razrešitvi določenega vprašanja. V današnjem času pa delegati nimajo občutka, da bi lahko z udeležbo na sestanku ali s svojim predlogom oziroma predlogom svoje sredine vplivali na odločitve, saj je – lahko bi rekli – večina zadev formalnega značaja, urejenih že z zakoni in raznimi odloki. Tako delegati le še formalno dvigajo roke in potrjujejo tisto, kar je že nekje določeno, ker pač tako zahteva naš samoupravni sistem.

Stane, bili ste predsednik delavskega sveta TOZD Frotir v prejšnjem mandatnem obdobju. Kaj pa vi menite o tem in na kakšen način odpraviti te zavore v našem samoupravljanju?

Gotovo je eden izmed vzrokov slabe udeležbe in nemih sej v nezadostni strokovni podkovanosti delegatov, da bi se lahko spuščali v razprave in sodelovali s svojimi predlogi. Pri marsikomu obstaja že bojazen, ali bo sploh pravilno postavil vprašanje in ali ne bo njegov predlog kaj hitro pristal v »košu«, ker ne pozna vseh okoliščin, ki so vplivale na predlagano odločitev. Samoupravljanje je tako prišlo v formalizem, takšnega smo naredili in temu smo se prilagodili.

Kot sem v preteklosti že predlagal, bi razprave na delavskih svetih oživili z alternativnimi predlogi sklepa, saj bi se v diskusiji izoblikovala dokončna odločitev. Seveda se ob tem zavedam,



Upam, da sem se odločil za prave ljudi!



V duhu samoupravljanja (Falmers, Motel...)

DELAVSKE SVET DELOVNE ORGANIZACIJE

1. Boboševič Anka
2. Golob Zofka
3. Jeglič Anton
4. Jeglič Marija
5. Jereb Marija
6. Jokič Đuka
7. Kaddoura Haseeb
8. Karner Stanka
9. Merčun Marija
10. Pirc Irena
11. Podbregar Cveto
12. Trtnik Mija
13. Zobavnik Metka
14. Arnež Bernarda
15. Keš Marinka
16. Ribič Magda
17. Aljaž Dragica
18. Spruk Joži
19. Vidmar Franc

DISCIPLINSKA KOMISIJA DO

1. Spruk Jože – predsednik
2. Lukanc Breda

3. Časl Boža
4. Resnik Kati
5. Rifl Ivan
6. Skamen Ivana
7. Muhvič Jože – zunanji član

ODBOR DELAVSKE KONTROLE DO

1. Avbelj Milan
2. Uhan Sonja
3. Čevka Lada – nam.
4. Hribar Ema – nam.
5. Golob Jakob
6. Golob Olga
7. Erzar Jure – nam.
8. Mavrič Marija – nam.
9. Nograšek Martina
10. Suštar Joži
11. Kobetič Marija – nam.
12. Koželj Majda – nam.

DELAVSKE SVET TOZD FROTIR

1. Bergant Olga
2. Drolc Štefka

3. Eržen Nežka
4. Goričan Anica
5. Grošel Joži
6. Iskra Marjan
7. Jeras Peter
8. Korošec Mojca
9. Krapež Boris
10. Misja Dani
11. Močnik Milan
12. Podgoršek Marija
13. Prelec Marija
14. Sitar Olga
15. Sitar Stane
16. Štupar Štefka
17. Šuštar Jelka
18. Šuštar Marjan
19. Uršič Zvonka
20. Zavasnik Marija
21. Zorman Franc

ODBOR DELAVSKE KONTROLE TOZD FROTIR

1. Ahčin Matevž
2. Grabovec Marija
3. Korošec Fani

4. Markuš Ivan
5. Perčič Tončka
6. Zore Zinka

DELAVSKE SVET TOZD SVILA

1. Balantič Ana
2. Brijelj Zdenka
3. Čajhen Joži
4. Jagodic Ivan
5. Krapež Nataša
6. Kuhar Milka
7. Resnik Kati
8. Spruk Joži
9. Zupin Tončka

ODBOR DELAVSKE KONTROLE TOZD SVILA

1. Klemenc Anica
2. Kregar Vera
3. Rak Fani

4. Vodlan Helena
5. Vrhovnik Francka

DELAVSKE SVET SKUPNIH SLUŽB

1. Balantič Silvo
2. Drešar Marja
3. Hribar Jakob
4. Kališnik Darinka
5. Lipovšek Martina
6. Mezga Irena
7. Pavlič Marta
8. Škrtič Angelca
9. Šolc Dragica
10. Štebe Alenka
11. Urh Angelca
12. Vrhovnik Joži

da pri vseh zadevah to ni možno, ker je že začrtana ena sama pot, bodisi z zakonom, odlokom, družbenim dogovorom ipd. Samoupravljanju delavcev bomo morali dati večjo veljavo, če hočemo, da ne bo še naprej drselo navzdol tudi s tem, da predlog delavca ali posamezne skupine delavcev ne bi obiral tako dolge, ovinkaste poti preden prispe do samoupravnega organa, ampak bomo morali tudi delavskemu svetu dati možnost, da sam oblikuje in sprejme določeno odločitev – brez poprejšnje obravnave v strokovnih krogih.

Ob koncu najinega pogovora je tov. Poljanšek dodal še razmišljanje nekega novinarja, ki primerja samoupravljanje z dragim uvoženim strojem, s katerim pa delavec ne zna upravljati. Pri tem ugotavlja, da je vendarle ceneje naučiti delavca delati s tem strojem kot pa ga zavreči. Tudi samoupravni sistem je zelo drag stroj, ki zahteva veliko znanja, če hočemo, da bo nemoteno deloval. Torej moramo tudi delavce naučiti samoupravljati. Vredno razmisleka, kajne?

Eden najbolj srečnih volilcev je bil prav gotovo Rozman Vinko, ki je imel svoje volišče, pa ne po lastni želji, kar v bolnici.

Prvo soboto v aprilu je bil za »stare« in novoizvoljene člane delavskih svetov ter predsednike novoizvoljenih komisij organiziran seminar s področja delitve in razporejanja dohodka ter samoupravnega odločanja v organizacijah združenega dela z namenom, da bi si novoizvoljeni delegati pridobili določeno znanje, ki bi jim pomagalo pri opravljanju zaupane samoupravne dolžnosti. Priznati moramo, da je bila prva tema milo rečeno podana »pod kritiko« in se je predavatelj upravičeno nenehno opravičeval, prisotni pa nestrpnost presedali na sedežih. Mimogrede sem slišala tole izjavo neke delavke: »Takšnega človeka bi bilo odstaviti po hitrem postopku, saj ni čudno, da je tako kot je, če imamo v vodilnih strukturah tako »kvalitetne« ljudi.« Prav sem ji dala, saj so ljudje siti praznih besed in ovinkarjenja in bi bil že skrajni čas, da bi se začeli tega zavedati tudi ljudje, ki začrtujejo našo pot z neživiljenjskimi zakonskimi predpisi. Zatorej je še vedno odprto vprašanje, kako delavca naučiti samoupravljati, če ga tudi najbolj poklicani ne znajo.

Žal pa tudi z udeležbo na seminarju ne moremo biti zadovoljni, saj se je vabilu odzvala le polovica vabljenih. Z željo, da bi se zahvalili »starim« članom delavskih svetov za njihovo sodelovanje ter v sproščenem pogovoru

Naši najvišji samoupravni vrhovi:



Pirc Irena, predsednica DS DO



Balantič Silvo, predsednik DS DSSS



Šuštar Marjan, predsednik DS TOZD Frotir



Jagodic Ivan, predsednik DS TOZD Svila

prenesli svoje izkušnje na novoizvoljene, je bilo po končanem seminarju družabno srečanje, ki se je pričelo z dobro obloženimi mizami in glasbo, ki je prihajala izpod spretnih prstov našega Ivana in njegovih dveh spremljevalcev. Žal pa je glasba odmevala

skoraj v prazen prostor, saj je precejšnje število prisotnih odšlo takoj po kosilu, nekateri pa niti tega niso uspeli použiti, ker se je urni kazalec bližal drugi uri. Takšni so torej naši samoupravjalci – časa nimajo niti za družabna srečanja in zabavo.

Predstavljamo vam – najglasnejšega delegata

Delegacije DO Svilanit za Zbor združenega dela skupščine občine Kamnik so bile vedno med najbolj aktivnimi v tem zboru in vodja delegacije TOZD Frotir tov. Boris Krapež med »najglasnejšimi« delegati. Velikokrat je bil pobudnik mnogih zastavljenih delegatskih vprašanj na sejah skupščine, njegovi konstruktivno zastavljeni besedi pa so delegati radi pritrtili. Zato so ga delavci tudi evidentirali in v novem mandatnem obdobju izvolili za predsednika tega zbora skupščine. Delavci Svilanita smo zadovoljni, da je na tako pomembno dolžnost v občinskem merilu izvoljen nekdo izmed nas in smo mu ob imenovanju zastavili nekaj vprašanj.

● **Poznamo te kot aktivnega družbenopolitičnega delavca, kje vse sodeluješ oziroma izrabljaš svoj prosti čas?**

»V zadnjem mandatu sem deloval kot delegat in vodja delegacije za Zbor združenega dela občinske skupščine Kamnik, bil sem član delegacije za delegiranje delegata v ZSD republiške skupščine – gospodarsko področje, član komisije za izobraževanje in inventivno dejavnost pri republiškem odboru usnjarske in tekstilne industrije in še precej manjših zadolžitvev. V krajevni skupnosti sem tudi pomagal kot podpredsednik skupščine KS, v preteklem obdobju sem bil aktiven mladinec in sindikalni delavec. Če pa čisto po pravici povem, najrajši delujem in sodelujem s taborniki, tako sem med mladimi, kjer se tudi najbolje počutim. Včasih pa mi ostane celo malo tistega, čemur pravimo prosti čas.«

Ob tem zadnjem stavku se je malce kislo nasmehnil.

● **Veliko se govori o problemu učinkovitosti delegatskega sistema.**

»Največji problem je za delegata množina materialov, ki so po vsebini preveč strokovno napisani in s tem odtujeni delavcem. Gradivo je velikokrat dostavljeno »na klop« in tako prepuščeno odločanje enemu samemu delegatu – to je največkrat problem na zasedanju republiške skupščine. Potem je to nesrečno »strogo zaupno« gradivo, v katerem je tako izredno malo strogo zaupnega, javnost pa je o tem obveščena včasih še prej kot delegati, ki dobijo te materiale na seji. Pogrešam sodelovanje strokovnih služb na vseh nivojih, tako v tovarni kot v občini.

Odgovori na delegatske pobude so preveč pavšalni, preveč je formalizma



Boris Krapež – novoizvoljeni predsednik Zbora združenega dela Skupščine občine Kamnik

okrog tega in to me boli. Velikokrat smo krivi tudi sami delegati za takšno stanje, ker dajemo prepozno pobude za ureditev določenega problema in to največkrat takrat, ko je zakon že v fazi predloga in tako pobudo je težko upoštevati. Če bi nas strokovna služba opozorila še v fazi osnutka predloga na obstoječ problem – no potem bi bilo drugače.«

● **Sprejet je plan usmeritev dela za naslednje leto. Čemu bo treba posvetiti največjo pozornost?**

»Če ima in koliko ga sploh ima, mislim vpliva na gospodarstvo, bi morala skupščina posvetiti največ skrbi urejanju in spodbujanju izvoza. Sedanji sistem le-tega ne podpira v zadostni meri in je vse skupaj bolj deklarativnega kot stimulativnega značaja.

Določene postopke v delu skupščine je treba poenostaviti, ker preobremenjujejo delegate in je vse skupaj izguba časa. To so razna imenovanja odborov, sodnikov, itd. Ko nobenega od kandidatov ne poznamo, pa moramo glasovati in jih izvoliti. V skupščini je že podana pobuda za spremembo poslovnika o delu in pristojnostih, tako bi rutinske zadeve opravljali upravni organi skupščin.

Prizadeval si bom, da bi končno dobili pri spremembi obveznosti gospodarstva tabelarične preglede, kaj je bilo v preteklem obdobju, kaj bo v prihodnosti in kaj to pomeni za delovne organizacije. Nemogoče se je pravilno odločiti na podlagi nepopolnih podatkov in voditi sam evidenco o finančnih obveznostih v preteklosti. Upam, da bomo lahko zagotovili boljše sodelovanje strokovnih služb.«

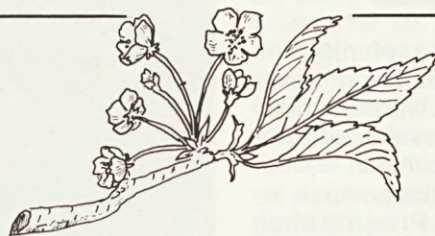
● **Boris, vemo, da si tudi v podjetju na odgovornem delu in verjetno si precej obremenjen. Kako ti uspeva vse skupaj vskladiti?**

»Do sedaj nisem bil veliko odsoten z rednega dela in je vse skupaj še kar šlo, kako pa bo naprej, pa ne vem. Veliko se govori o takoimenovanem volontarizmu in težko je delati uspešno istočasno na več straneh. V kolikor so družbenopolitične obveznosti po 12. uri, še kar gre.«

● **Kakšne so tvoje želje za naprej?**

»Želim in pričakujem od novoizvoljenih delegatov, da bi se redno udeleževali sej in da bi se aktivno vključevali v delo skupščine, sodelovali v razpravah pravočasno in ne po sprejetju ustreznih sklepov. Več dela in ne toliko zvanečih hvalnic nas bo preje pripeljalo do tistega pravega, našega socializma in socialističnih odnosov.« Naj našemu Borisu zaželim v imenu vseh nas veliko uspeha v tem mandatnem obdobju in srečno!

INČI



Toda ne bodimo preveč sentimentalni. Bodimo le manj kičasti, a zato veličastnejši.

Kdor pozna mojstre cvetja je zanesljivo moral opaziti religiozno spoštovanje, ki ga izkazujejo cvetju.

Ti ne nabirajo cvetja na slepo, temveč skrbno izbirajo vsako vejico ali kito cvetja, pred seboj pa imajo nenehno umetniško kompozicijo, v katero bodo cvetje vtikali. Sram bi jih bilo, če bi se jim pripetilo nabrati več cvetja, kot jim je absolutno potrebno.

In vedno s cvetjem povežejo tudi listje, če ga to ima in tako prikažejo vso lepoto življenja cvetja. V zahodnih državah nasprotno lahko vidimo samo cvetne stebre in glavice, kolikor jih je, brez telesa, brez reda nabite v vazi.

Ko mojster cvetja pripravi cvetje na svoje zadovoljstvo, ga namesti na častno mesto – tokonomo – v japonskem domu. Nič se ne sme postaviti blizu njega, niti slika, razen če za to ni kakšnega posebnega estetskega vzroka za tako kombinacijo. Tam stoji kot kakšen ustoličen knez in gostje, ki prihajajo v sobo se mu priklanjajo, še preden se pozdravijo z gostiteljem.



**Sportne
novice**

nizirali, saj nam niso pripravili samo dobro progo, temveč tudi slastne kranjske klobase in čaj, ki so nam šle v slast, prijetnemu srečanju pa smo nazdravili s šilcem »medenega«.

Tovarniško tekmovanje v smučarskih tekih, ki je bilo letos prvič organizirano, nam je predstavilo tudi nove ase: Vesna je najhitrejša Svilanitova tekačica, Bogdan in Miro pa najhitrejša tekača.

Seveda smo se tudi letos udeležili smučarske tekstiliade na Rogli. V me-

glenem dnevu je sodelovalo preko tisoč tekmovalcev in tekmovalk. Rezultati nam še niso znani, morda so se izgubili v megli, Nini pa je samo za mesto ušla bronasta medalja. K sreči se nihče od naših ni izgubil v megli in so se vrnili srečno domov.

Občinsko prvenstvo je bilo letos nekajkrat prestavljeno. Končno so za tekmovanje izbrali nek lep sončen dan, ki je tekmovalcem ponudil »čudovito« južno progo, v kateri je že po nekaj tekmovalcih zazijal lep žleb, ki je



Svilanitovi mladinki zadovoljni z rezultati



Veliko dobre volje, pa gre, kajne Milena?

Za slovo od zime

Čeprav imamo snega in vseh njegovih radosti in tegob do naslednje zime kar dovolj, se vendar še za hip pomudimo pri zimi, ki nam je kot vsako leto postregla z novimi junaki zimskih tekmovanj. No ja, novi ravno niso, ampak junaki pa prav gotovo so. Prav nič strah jih ni bilo brzeti med vratci po strmem bregu v Stahovici, kjer je bilo organizirano tovarniško prvenstvo v veleslalomu. Olga, Nina in Jožica so bile najhitrejše smučarke; Bogdan, Bine, Lojze in Drago pa najhitrejši med fanti, šestnajstimi, ki so se tistega nedeljskega dne preizkušali na smučeh. Zal tekmovalk in tekmovalcev za sankanje ni bilo veliko, zato je naš referent za šport, ki je bil sicer ta glaven pri organizaciji, tega odpovedal.

Vsa čast in hvala ljubeznivim domačinom, članom športnega društva Jurij Libnik Stranje, ki so tekmovanje orga-



Naši iz tkalnice pred drugo vožnjo

povzročil nekaj zanimivih padcev in raznih drugih akrobatskih veščin, ki so jih prikazali smučarji, če so hoteli progo zvoziti. Udeležba, ne samo naša ampak na splošno, je bila temu primerna: slaba! Toda z rezultati naših smo pa kljub temu zadovoljni: veteranke so se zopet izkazale in prismočale pokal za najboljšo ekipno uvrstitev, Nina je bila druga, čast smučarjev pa sta reševala Bogdan in Marjan z drugim in četrtnim mestom. Smučarski pozdrav do prihodnje zime!

Še ena tekstiliada

Kegljišče Planinka je 5. in 6. aprila marsikaj razburljivega doživelo, saj so med seboj tekmovali zagrizeni tekstilci iz Tosame, Induplati, Univerzale in Svilanita in seveda so vsi hoteli biti najboljši.

No ja, Mojci bi to skoraj uspelo, saj je bila od nje boljša samo ena, Mojca pa je s 364 keglji pristala na drugem mestu. Mileni pri podiranju kegljev ne bi

prisodili upokojevskega stanu in je bila naša okrepitev v pravem trenutku. Ženski par Korošec – Žnidar je zasedel tretje mesto, v skupni uvrstitvi pa so se kegljačice uvrstile na solidno tretje mesto.

Tudi kegljači so zasedli skupno tretje mesto; sicer pa je bil tudi Svetčev Jože za las ob prvo mesto, vse pa kaže, da bo Zverov Jože v bodoče eden tistih, ki bo Svilanitu prinesel kakšno dobro uvrstitev, saj se je na tekstiliadi uvrstil na četrto mesto. Tudi moška dvojica Svetec – Pipan se je uvrstila na tretje mesto.

Za konec pa še najboljši Svilanitov mešan parček (da se ve v kegljanju): Korošec Mojca in Svetec Jože sta zasedla drugo mesto.

Solidno, kajne?!

Odbojkarice PALOMA SVILANIT tretje!

Garanje pri mreži, nad mrežo in pod mrežo ni bilo zaman: zagrizene odbojkarice so pred tedni zasedle odlično tretje mesto v medobčinski rekreacijski odbojarski ligi Kamnik – Domžale in za seboj pustile kar šest ekip. K odlični uvrstitvi je prispevala Ljubljanska banka, pa ne z denarjem, ampak z Regino, igralko, ki je za našo ekipo prigrala marsikatero piko.

Mojca si je že po prvem turnirju se-sekljala prst, zato je tokrat odigrala predvsem moralno vlogo, odbojarsko pa bo prihranila za kdaj drugič.

Mimogrede pa še: odbojkarji Svilanita so nekaj kol pred koncem vrgli puško v koruzo. Škoda!

Ja, ja, kaj bi »Svilanit« brez žensk?!

Dober dan, naši!

Za slovo še zadnja novica. Svilanitove kolesarke se že pripravljajo za kolesarsko turo. 600 kilometrov in pet dni dolgo na potep k zamejcem. Več o tem prihodnjič, sigurno pa potem, ko se bomo vrnile. Živio!

*Je soncece prijazno posijalo,
pomlad nam je v deželo priklicalo;
je kolesarke brhke tudi prebudilo
in na pot nas dolgo je zvabilo!*

*Po prelepi Koroški nas pot bo vodila,
kjer beseda slovenska se ni in ne bo
pozabila,
nas pesem domača v eno bo zliila.
Ne bo še do konca izpeta,
ko onstran gora v prelepi beneški dolini
bo znova zapeta.
Da bi koga naših onkraj meje ne pozabile,
bomo še tja do Gorice in Trsta skočile
in jim pozdrave tople izročile.*

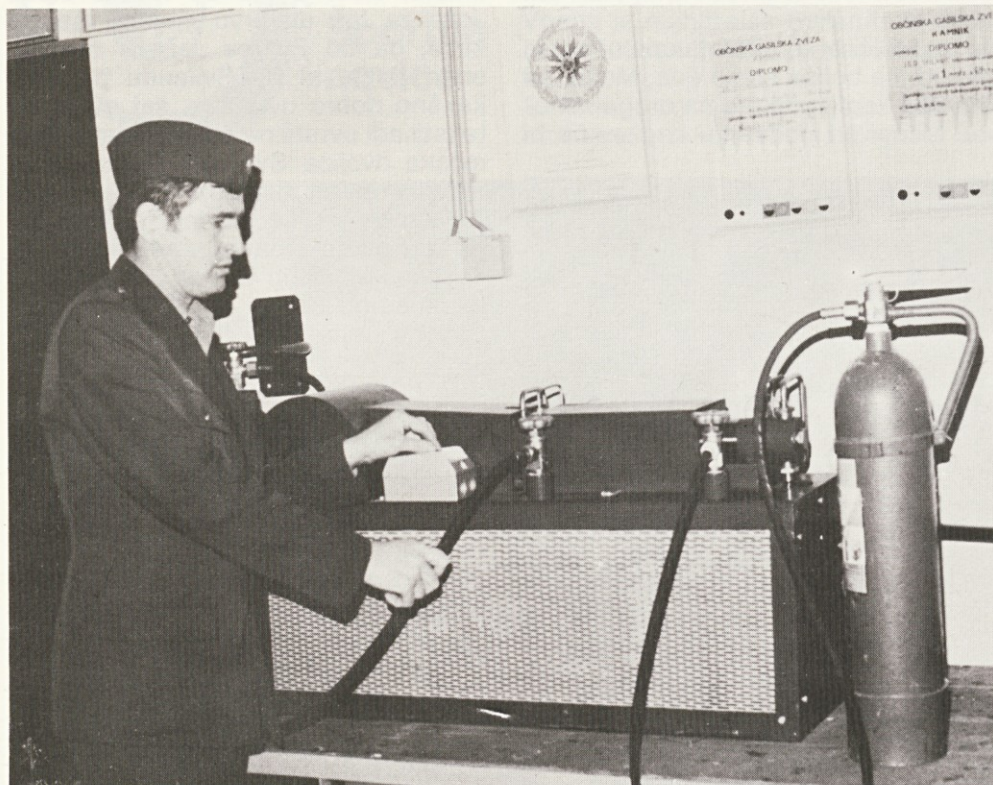


Zdaj gre pa zares, Nina



Del naše reprezentance na tekstiliadi

VZDRŽEVANJE GASILSKIH SREDSTEV

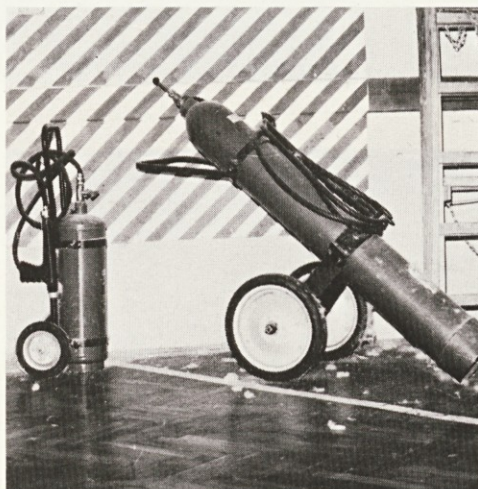


Naprava za pretakanje CO₂ iz jeklenke v jeklenko

V Svilanitu gasilci posvečamo veliko pozornosti vzdrževanju gasilskih sredstev in pripomočkov za gašenje. Pri vzdrževanju in nabavi teh sredstev se srečujemo z različnimi težavami. Vendar pa moram poudariti, da imajo naši vodilni delavci do našega dela veliko razumevanja, ko planiramo nakup novih gasilskih sredstev in pripomočkov ali pa obnovo že obstoječih. Kljub finančnim težavam, ki so vedno prisotne, dobimo toliko denarja, kolikor ga potrebujemo za nemoteno vzdrževanje sredstev in nabavo novih.

Kot vemo, so nam do sedaj razna vzdrževalna dela in preglede opravljali delavci Varnosti TOZD Gasilski servis Ljubljana, katerih usluge so zelo drage. Zato smo se pred dobrim letom odločili za nabavo naprave za prečrpavanje in polnjenje aparatov na CO₂. Kljub nekaterim pomislekom, da se nam ta investicija ne bo izplačala, smo sedaj ugotovili, kako prav smo storili, ko smo to napravo kupili. Že po letu dni nam okvirjen izračun pokaže, da je ta naprava v celoti odplačana. Do nabave črpalke smo vozili po vsakem požaru aparate na polnjenje v Kranj ali Ljubljano in s tem izgubili veliko časa in denarja. Sedaj pa te aparate po vsakem požaru takoj napolnimo doma in jih imamo vedno na zalogi, kajti nikoli ne vemo, kdaj bo ponovno prišlo do požara in bomo aparate nujno potrebovali.

V preteklem in letošnjem letu smo izvršili prečrpavanje 167 aparatov na CO₂, katere smo morali odpeljati na testiranje, ki je obvezno vsakih 5 let. Že tukaj se nam pokaže, koliko CO₂ prihranimo sedaj, kajti v preteklosti smo na testiranje vozili polne



Gasilna aparata na halon in CO₂ v tkalnici

aparate, katere so pred testiranjem izpraznili (CO₂ je šel v izgubo) in po testiranju ponovno napolnili z novim CO₂. Sedaj, ko to delo opravimo doma, pretočimo iz jeklenk – aparatov, ki gredo na testiranje, CO₂ v že testirane aparate, tako da ne izgubimo CO₂. To pa je danes že velik prihranek. Omenim naj, da smo napolnili še 77 aparatov, ki so bili izpraznjeni v požarih v tkalnici. Opravljamo tudi redne preglede zidnih in talnih hidrantov. Zamenjujemo iztrošene cevi na zidnih hidrantnih v vsej DO. Zamenjujemo stare jutine cevi z novimi iz sintetičnih vlaken, ki so kvalitetnejše. Tako smo sedaj zamenjali cevi v tkalnici in šivalnici, v barvarni jih pa še nameravamo.

Vzdržujemo vso opremo, ki jo potrebujeta ženska in moška desetina I.G.D. za takojšnjo akcijo in pomoč pri požarih in reševanju. Za to delo je potreben strokovni izpit pri proizvajalcu gasilnih aparatov. V preteklem letu je eden od poklicnih gasilcev Svilanita opravil strokovni izpit pri Pastorju v Zagrebu. Tako tudi na tem področju nismo več odvisni od delavcev Varnosti TOZD Gasilski servis, ki so nam prej opravljali to delo in zanj zaračunavali kar precej visoke zneske.

Pred nedavnim smo kupili tudi nekaj novih dodatnih aparatov na CO₂ in jih namestili v šivalnici, na žakardih v tkalnici in v konfekciji. Nabavili smo tudi 6 aparatov na prah S9 za skladišče vnetljivih tekočin. Odločili smo se tudi za nakup štirih 25 kg aparatov na halon, katere smo namestili v tkalnici. Halonski aparati so novost v gasilstvu, pokazali pa so izredno dobre rezultate pri gašenju začetnih požarov v zaprtih prostorih. Pri nas je bil rezultat že viden ob nedavnem požaru v nočni izmeni v tkalnici, ko so s težavo pogasili požar. zato smo za mnenje vprašali delavca, ki je ta aparat tudi uporabil. Dejal je, da bi bila škoda še znatno večja in požar bi s težavo pogasili z aparati CO₂, s halonskim pa je bilo to mnogo lažje. Aparat na halon je pokazal izredno učinkovitost pri gašenju žakarda in celotnega stroja. Zato smo se odločili, da nabavimo še nekaj teh aparatov, kljub visoki ceni, saj za varovanje naših proizvodnih sredstev potrebujemo kvalitetna gasilna sredstva, ki nam prihranijo marsikateri dinar, ki bi namga vzeli ognjeni zublji. Zato se moramo prizadevati, da imamo najnovjšo in najkvalitetnejšo opremo in sredstva za gašenje. Trudimo se, da jih kvalitetno in redno vzdržujemo, s tem pa zagotovimo, da so sredstva vedno pripravljena za uporabo pri gašenju in zaščito naše delovne organizacije.

Dragan Mejač



BODICA

Zgodilo se je v nekem podjetju ob priliki praznika Dneva žena.

Na rednem posvetu so se zbrale glave »z vrha«, večinoma moškega spola. Le ena »samcata« žena in mati si je utrla pot v to sredino, pa čeprav je kolektiv »bolj ženski«. Za stroji seveda. Da moški res dajo nekaj na ta ženski praznik, so tej »samcati« ženi s »prisrčnim stiskom roke« zaželeli vse lepo za ta poseben dan.

Naključje je hotelo, da je v to sredino, v trenutku izražanja dobrih želja tej »samcati« ženi, prišla z zbranimi podatki še ena žena in mati, ki pa ni »z vrha«, zato se tudi nihče od »izredno pozornih« mož ni spomnil, da bi tudi slučajno došli ženi in materi stisnil roko ali ji vsaj od daleč zaželel »lep dan«.

Ne bodimo krivični do njih, saj so se »po svoje« izkazali.

Kakršnakoli podobnost z našo delovno organizacijo je zgolj slučajna.



**Upokojili
so se**

SODELAVKA KRISTINA ODHAJA



Urancar Kristina je prvič prišla v naše podjetje že 18. 8. 1948. leta, v takratno tkalnico v Mekinjah kot 18-letno dekle. Tako usodo je delila z mnogimi sodelavkami iz okoliških vasi, ki so iskale zaslužek v tovarnah. Naše vasi so takrat doživljale veliko preobrazbo. Namesto dekel in hlapcev, ki garajo na »grunth« od zore do mraka za hrano in borno obleko, nastaja nov delavski razred. Sem gotovo spada tudi Kristina. Zaradi varstva otrok je za nekaj časa prekinila delovno razmerje pri nas, ampak ne za dolgo. Že proti koncu leta 1953 se je zopet vrnila nazaj v tovarno. Dne 5. 6. 1968 je prišla v oddelek Konfekcije Svile, kjer je delala na delih in nalogah adjustiranja. Svoje delo je opravljala odgovorno in vestno. S 1. 5. 1986 odhaja naša sodelavka v zaslužni pokoj. Za njen dober zgled in trud naša iskrena zahvala!

TUDI DANI SE JE POSLOVILA



Spet se redčijo vrste naših sodelavk, ki odhajajo v pokoj. Tisti, ki jim do »penzije« manjka še precej let, v šali pravijo, da bi morali sedaj uživati pokoj, ko imajo doma toliko opravil in jim za vse zmanjkuje časa. Delali naj bi na stara leta, ko je dograjena hiša in so preskrbljeni otroci . . . No ja, to so le sanje, resničnost je drugačna.

Nekateri se veselijo zadnjega dne dela v tovarni, vsem pa je trenutek slovesa od sodelavcev težak. Enako se je počutila tudi Danica Oražem. Kljub temu, da ni dopolnila polnega števila delovnih let, jo polnih 21 let veže na sodelavke v šivalnici. Sama pravi, da si je včasih želela, da bi šla šivat, da pa je bila zadovoljna tudi na adjustiranju brisač. V zadnjih letih je imela težave z zdravjem, zato je bil prav zanjo izdelan poseben tip mize za sedeče delo na adjustiranju. Dobila je še poseben invalidski stol in je po tem načinu dela tudi uspešno delala. Jesen življenja bo preživljala med vrtovi in travniki svojega doma, skrbela za cvetje in se spominjala lepih trenutkov med sodelavkami.

Draga Dani, tvoji sodelavci in sodelavke ti želimo predvsem zdravja ter še mnogo srečnih in zadovoljnih let v krogu svoje družine!

Hubad Anka

OB UPOKOJITVI LUŽAR MICI



Z 31. marcem 1986 se je uradno upokojila po 23 letih dela v Svilanitu – torej že skoraj čisto naša – Mici Lužarjeva.

Res, da se je zaposlila nekoliko pozno, zato pa je bila zvesta pri strojih, kot da bi hotela nadomestiti zamujena leta. Vseskozi je opravljala dela previjalke preje in tudi dosegala v svoje in naše zadovoljstvo nadpovprečne in včasih tudi odlične rezultate svojega dela.

Škoda, ker je rok za oddajo tega članka nekoliko prekratek in mi ta neizprosni čas ne dopušča izpolniti želje, da bi se osebno oglasil pri Mici Lužarjevi na domu, da bi mi razkrila vsaj del njenih načrtov, ki jih ima gotovo še dosti in ker vem, da je bilo delo njen velik ideal in bo zagotovo to tudi ostalo.

Naj se na kraju v imenu sodelavcev Micki zahvalim za ves njen trud, za milijone kilometrov previtih niti in s tem za njen prispevek, ki ga je vsa leta vlagala za naše skup-

ne cilje. Prav tako ji želim, da bi še vrsto let zdrava in zadovoljna, kot je vedno bila, uživala sadove svojega dela.

Stane Poljanšek



Med Svilanitove upokojeence se je »včlanila« tudi Ocvirk Jožica, inštruktorica iz tkalnice frotirja. Več o naši dolgoletni sodelavki v prihodnji številki glasila.

ŠE NA MNOGA LETA, FRANCE!



Na pragu pomladi so se iztekli zadnji delovni dnevi Kuhar Francu iz barvarne. V jutro, ki se je prebujalo in nas je večina šele prihajala na delo, se je Francetu končal zadnji nočni »šiht«, pa ne le ta, tudi zadnji delovni dan.

France je kot 15-letni mladenič pričel služiti kruh leta 1942, šest let kasneje pa se je zaposlil pri Gozdni kot gozdni delavec. Po desetih letih se je zaposlil v tovarni Utok, a nekaj mu ni dalo miru, dokler se ni zaposlil v tovarni Svilanit. 3. februarja 1964 je prvič prestopil prag tovarne in ni ga zapustil do upokojitve.

Kakšen je bil naš France? Priden, tih in vesten. »Če si takšen, potem lahko opozoriš druge na napake,« je večkrat dejal France in nemalokrat je našel v pravem trenutku pravo besedo, tudi za kritiko. Takšen je bil ne le do svojih bližnjih sodelavcev, ampak tudi kot član raznih samoupravnih organov. Vsa leta dela je bil France v barvarni, delal

na tri izmene in nikoli mu ni bilo težko priti na delo ponoči ali mu nadomestiti kakšnega drugega delavca. Bil je dober sodelavec in tovariš, bil je učitelj mladim. Delo mu je bilo najpomembnejše, tako da so se včasih njegovi sodelavci kar hudovali, še posebno na nočnem delu, ko jih je neprestano preganjal in opozarjal.

Skozi njegove roke je šlo na tisoče ton preje, vendar Francetu to še zdaleč ni vzelo moči. Za darilo ob odhodu v pokoj si je France zaželel namreč kolo, ki ga namerala še dolgo poganjati in trošiti svojo energijo. Ampak to še ni vse o njem. Redki so med nami, ki se lahko pohvalijo s spretnostjo in potrpežljivostjo, ki sta potrebni za na-

stajanje prelepih gobelinov. Naš Kuhar pa to lahko stori, saj ga doma obkrožajo prelepi izdelki, ki so šli skozi njegove prste.

Kaj naj našemu Francetu zaželimo ob koncu?

Želimo ti čimveč prijetnih voženj s kolesom, da bi ti prinašalo kar največ veselja in zdravja in te še velikokrat popeljalo med nas. Želimo ti tudi veliko lepih gobelinov, ki bodo nastajali pod tvojimi spretnimi prsti in seveda ti želimo, da bi še dolgo užival sadove svojega dela z družico, ki se ti bo kmalu pridružila.

In čisto za konec – HVALA France!

DELEGATI Z VOLJO IN ZNANJEM

Volitve delegatov v družbeno politične skupnosti, v samoupravne interesne skupnosti in organe upravljanja so opravljene. Evidentiranje in kandidiranje kandidatov za ta telesa je bilo v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela bolj uspešno, drugod manj. Tako je tudi v zadnji številki Tekstilca zapisano, da se z udeležbo na kandidacijskih konferencah ne morejo pohvaliti. Za večjo aktivnost v predvolilnem postopku bi morale politične organizacije več storiti. Po podatkih iz Informatorja štev. 15 ni bilo kar tako izbrati 196 kandidatov za delavske svete in druga samoupravna telesa. Delegati so bili izvoljeni in opravljeno je konstituiranje v družbeno političnih skupnostih. Zdaj je poteza za 2 oz. 4 leta na strani novoizvoljenih delegatih. Delegatski sistem se je osvežil z novimi in tudi mladimi ljudmi. Volilci pričakujejo od njih še večje aktivnosti in učinkovitosti prijemov pri utrjevanju gospodarstva in socialnega položaja delavca.

Če se vprašamo ali bodo delegati sposobni reševati nakopičene probleme, odgovor dobimo, če smo postavili pravega človeka na pravo mesto. Dober delegat mora imeti vsaj dva temeljna pogoja, to pa sta: volja in znanje. Če delegat ne razume problematike, o kateri se razpravlja in sklepa, ne more kaj prida prispevati k njeni razrešitvi. Če pa nima volje za delo v delegatskem sistemu, mu tudi znanje ne koristi. O aktivnosti delegatov v skupščinskih telesih so bile opravljene razne analize. Ugotavljajo, da kar veliko število delegatov nikoli ni sodelovalo v razpravi. Eni dremlejo, drugi črtajo po gradivu, tretji berejo časopise. Ko je razprava končana, se vključijo v sistem glasovanja ne vedoč za svoje odločitve. Živo imam v spominu primer zavarovalne skupnosti, ko je bilo na skupščini blizu 100 delegatov iz vseh delov Slovenije. V razpravo sta posegla samo dva delegata, glavno besedo so imeli referenti. Oseba, ki se ne ravna po poslovniku skupščine ali samoupravnega organa, kamor je delegiran, zlorablja svoj položaj. Na delegatskih konferencah bi morali v resnici temeljito preučiti zadevo, katera se bo reševala. Odločitve in stališča delegatske baze so edino pooblastilo delegata v samoupravnem sistemu. Niso redki primeri, ko se gradivo

sploh ne obravnava. Po najmanjši liniji odpora gradivo izročijo osebi, največkrat tistemu, ki rad hodi na seje. Tak delegat nima nič skupnega z delegatsko osnovo. Taki osebi je več ali manj vseeno, kdo bo zadevo razrešil in po kakšnem postopku. Slabim delegatom tak način delovanja kar odgovarja. Poklicni sestankar ima od takega sistema celo korist, saj prejema sejnino, malico, potne stroške in plačano odsotnost z dela. Marsikateri samo priglasi svojo navzočnost in iz seje odide po zasebnih poteh.

Pošten in delovni delegat se bo zagrizel v bistvo stvari. Posvetoval se bo s svojimi ljudmi in iskal najboljše predloge za rešitev. Seveda ob tem mora upoštevati samo

dva osnovna interesa, to je volilne osnove KS ali TOZD in družbenega kot celote, občine in republike. Če delegat vidi samo ozek lokalistični interes, mu ni mesta v samoupravnem telesu. Oseba, ki parcialno in lokalistično zastopa te interese in v tem ne uspeva, vali krivdo na nedemokratski sistem. Tak delegat, ki se sprošča v kritiki sistema ali konkretnih odločitev brez argumentov, je v svojem delovanju neploden. Delegat mora določeno zadevo, ki je na dnevnem redu, osvetliti z vseh strani. Ko je seznanjen s stanjem in celovitostjo zadeve, se lahko zlahka odloči, če ima za seboj stališče delegatske baze. Zakaj ne bi delegat v določeni skupščini glasoval za finansiranje konkretne dejavnosti, npr. kulturne menjave dela ali raziskovalne dejavnosti, če so se tako odločili delavci. Vzemimo primer, kako po časopisih in televiziji tarnajo kulturni delavci, da za kulturo in njen gmotni položaj ni pravega razumevanja. Če pogledamo v bistvo problema, kultura noče iz Ljubljane. Kamnik je pred njenim pragom in kako malo nam posredujejo kulturnih dobrin kot so: razne gledališke predstave, koncerti, umetnostne razstave in še drugo. Načelo uporabnikov je, najprej daj, potem se jezi.

Res je, da se določeni družbeni problemi ne dajo rešiti tako, kot bi želeli. Naše življenje je prepleteno z različnimi interesi. Mnogi bi radi za malo dela veliko materialnih dobrin. Združeno delo ne more prenesti vseh bremen, da bi zadovoljilo vse družbene potrebe. Naloge delegatov v predhodnem mandatnem obdobju ne bodo nič kaj lahke. Veliko znanja in dela bo potrebno vložiti za razreševanje nakopičenih težav. Z veliko mero volje in optimizma bomo morali vsi delovati pri utrjevanju gospodarskega in samoupravnega sistema.

Alojz Konda



ISKRICA

Ni res, da imajo rože rade samo ženske. zatrjuje Anica, ki je pred tedni vzgojila tole žlahtno družico cvetov. Prenekateri moški pogled se je ujel v čare AMARILIS, ki je spogledljivo domoval na okenški polici v prvem nadstropju upravne zgradbe.

Prelepi, rubinasto rdeč AMARILIS (iz gr. AMARYLLIS, po imenu pastirice pri Teokritu in Vergilu) je liliji podobna subtropska cvetlica. Kar šest cvetov je



imel Aničin amarilis, kar vzgojiteljica segavo pojasnjuje: Rože moraš imeti rad, z njimi se je treba pogovarjati in jim poleg sonca namenjati tudi najtoplejše poglede!

Mejdan, kakšen pogled mora imeti Anica in kdo jo je naučil šepetati tako lepe besede, pod katerimi je zrastle ta prelepi cvet! In kako lepa je šele morala biti grška pastirica, po kateri se cvet imenuje?!



POČITNICE '86



Čeprav nam spomladanske dni pobeli sneg celo do dolin, je v naši delovni organizaciji že potekel rok za oddajo prošenj komisiji za družbeni standard za koriščenje naših razpoložljivih počitniških objektov v času rednega letnega dopusta zaposlenih in njihovih družin. Tako je komisija spet pred odgovorno nalogo dodeljevanja in razporejanja delavcev ter njihovih svojcev v posamezne objekte in kraje, spet so pred njo dnevi točkovanja, kombiniranja in usklajevanja. Komisija je bila na novo izvoljena in konstituirana, sestavljajo jo novi člani; zato starostno pomlajeni komisiji lahko zaželimo uspešno delo v naslednjem mandatskem obdobju. Za posamezne objekte so zadolženi posamezni delavci iz enote Vzdrževanje in energetika.

Organizacijske priprave in planiranje sredstev, ki jih iz sklada skupne porabe namenjamo za funkcioniranje počitniških objektov, se pričenjajo za tekočo sezono že v drugi polovici preteklega leta, tako da smo pripravljale aktivnosti planirali že koncem leta 1985. V mesecu aprilu letošnjega leta pa se bomo lotili akcij na terenu. Prva akcija bo postavljanje počitniških prikolic vzdolž jadranske obale in v Čateških toplicah na Dolenjskem. Kasneje, pred samo kopalno sezono, pa bomo namestili tudi baldahine. Ob Jadranu bodo prikolice nameščene v Umagu – avtokamp Stellamaris dve prikolici, v Vrsarju avtocamp Funtana tri prikolice, v Puli, avtocamp Medulin dve prikolici, v Uliki pri Poreču ena prikolica, na Malem Lošinju v avtocampu Poljana 2 prikolici in v Čateških toplicah tri prikolice. Nekaj

manjših del in dopolnitev inventarja bo opravljenih v počitniških hišicah. V Novigradu, kjer za kamp delajo tudi novo kanalizacijo, ki bo gotova do začetka sezone. V mesecu maju pride na vrsto urejanje doma na Rabu. V domu bodo delavci vzdrževalne enote imeli obilico dela, ker bo potrebno opraviti precej pripravljivih del, da bo dom narejen za opravljanje svoje funkcije. Naj

omenim le nekaj nekoliko važnejših opravil, kot je pleskanje sob, popravilo kopalnice, ureditev parkirnega prostora in okolice, izdelava shrambe za živila, ureditev plaže in še mnogo raznih drugih popravljivih in vzdrževalnih del. Razen tega pa se tudi kadrovsko pripravljamo na sezonsko delo v domu, saj vemo, da je veliki meri počutje gostov odvisno od dobrega kuharskega in drugega osebja, t.j. predvsem upravitelja doma, ki v skrbi za poslovanje doma.

Ko zgine sneg s širjav Velike planine, se bomo lotili tudi dela na počitniški hišici, ki ima eno najlepših lokacij na območju planine. Koča je potrebna pleskanja, obnovitve dimnika, pleskanja ograje in ureditve okolice. Urediti pa bo potrebno tudi drvarnico in shrambo.

V prejšnjih sezonah je bilo več primerov prisvajanja naše skupne lastnine predvsem v prikolicah, zato bo letos v vseh objektih opravljen natančen popis inventarja in osnovnih sredstev ter tudi vzpostavljen ostrejši red čuvanja le-tega, ki ga bo obravnavala in predpisala komisija za družbeni standard.

Seveda nas zanima, koliko bo posameznika »stalo« počitnikovanje. Cenik je v pripravi, računamo pa lahko, da se bodo lanske cene povečale za 70 do 80%, vendar upamo, da bo glede na nivo osebnih dohodkov in izplačanega regresa večini delavcev omogočen prijeten dopust ob morju ali v planinah.

Vsem, ki že tako težko čakate dopust, naj zaželim veliko sonca, dobre volje in zadovoljstva med dopustom tako, da bo jeseni delovni dan enak preddopustnemu ali pa celo pospešen. Vsem želim, da si v času dopusta naberejo zdravja in moči za nove naloge in napore.

Alojz Jerman

ZAHVALA

Ob smrti mojega dragega očeta se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti, kakor tudi za denarno pomoč.

Močnik Slavka



Iskrene čestitke
k rojstnemu dnevu

DIREKTOR:

Te ljubke čestitke za praznik bi morali sprejeti vse sodelavke in sodelavci, ki jim je pomlad naznanila leto več. Pa se je žal nekaj zataknilo, zato se vsem opravičujemo in jim namenjamo kar to. Obljubljam pa, da jim bo prihodnje leto ptica, ki bo oznanila pomlad, prinesla tudi lepo, novo čestitko.

Za spominski album

Ta nagelj je zate, za vas ...



Sopek emancipirancev nekega leta, nekega 8. marca; takole lepo »ogvantani« so postregli svoje sodelavke in jim sploh bili na razpolago v dvorani Kino dom v Kamniku

